

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

ΣΧΟΛΗ ΑΓΡΟΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΟΓΡΑΦΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Χαρτογραφική ανάλυση των Εβραϊκών εποικισμών στην

Παλαιστίνη

Η περίπτωση της Δυτικής Όχθης του Ιορδάνη ποταμού

Ισμάτ Σάμπρι

Διπλωματική Εργασία

Αθήνα, Μάρτιος 2009

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το ότι αποφάσισα να γράψω την διπλωματική μου εργασία με θέμα : «Χαρτογραφική ανάλυση των Εβραϊκών εποικισμών στην Παλαιστίνη – Η περίπτωση της Δυτικής Όχθης του Ιορδάνη Ποταμού» δεν είναι τυχαίο.

Κατάγομαι από την Καλκίλια, κατεχόμενη πόλη της Δυτικής Όχθης, πόλη στην οποία γεννήθηκα, μεγάλωσα και τελείωσα την δευτεροβάθμια εκπαίδευσή μου. Πόλη την οποία έχω να επισκεφθώ από το 1976.

Παρότι ήταν μέρος της Ιορδανίας μέχρι το 1967 όταν κατελήφθη από τον στρατό του Ισραήλ, εγώ και όλοι οι συμπατριώτες και συμπατριώτισσες μου, μεγαλώσαμε με την εθνική συνείδηση του Παλαιστίνιου.

Ζώντας στην φιλόξενη Ελλάδα, την δεύτερη πατρίδα μου επί 35 χρόνια, κατάλαβα ότι για πολλούς φίλους ήταν και είναι δύσκολο να κατανοήσουν τι ακριβώς συμβαίνει ή πού ακριβώς βρίσκεται το πρόβλημα και δεν μπορεί να δημιουργηθεί το ανεξάρτητο Παλαιστινιακό κράτος.

Εκτός από τα ζητήματα διεθνούς πολιτικής, γεωστρατηγικών ισορροπιών και ανταγωνισμού των μεγάλων δυνάμεων, υπάρχουν και πολύ σημαντικά και αδιαμφισβήτητα δεδομένα επί του εδάφους, που αφορούν δημογραφικά, χωροταξικά και γεωγραφικά στοιχεία, τα οποία μόνο εάν αποτυπωθούν και απεικονιστούν στατιστικά και χαρτογραφικά μπορούν να δώσουν το μέτρο της εξαιρετικά σύνθετης και πολύπλοκης πραγματικότητας που ζει ο λαός μου. Αλλά και των υπέρμετρων δυσκολιών που αντιμετωπίζει κανείς όταν προσπαθεί να βρει τρόπους για λύση του παλαιστινιακού προβλήματος.

Αποφάσισα λοιπόν να ασχοληθώ με το θέμα αυτό αποτυπώνοντάς το με χαρτογραφικό τρόπο και ελπίζοντας ότι συμβάλω έστω και ελάχιστα στην κατανόηση του προβλήματος.

Η πληθώρα των μελετών και των στοιχείων για τους Εβραϊκούς Εποικισμούς και η χαρτογράφησή τους από πολλά ινστιτούτα και διεθνείς οργανισμούς με ενθάρρυναν στην έρευνα, χρήση και επιλογή των χαρτών που χρησιμοποιώ σ' αυτή την εργασία, ώστε να διευκολυνθεί ο αναγνώστης να κατανοήσει τις τεράστιες δυσχέρειες της δημιουργίας ενός βιώσιμου, ενιαίου γεωγραφικά και ανεξάρτητου κράτους της Παλαιστίνης.

PREFACE

It was not by coincidence that I decided to write my dissertation on the subject of “Cartographic Analysis of the Jewish Settlements in Palestine – The case of West Bank of the Jordan River”.

I originate from Qalkilia, an occupied city of the West Bank, a city in which I was born, raised and finished my secondary education. A city I haven't visited from 1976.

Although it was part of Jordan until 1967 when it was occupied by the Israeli army, I and all of my compatriots grew up with a Palestinian national conscience.

Living in hospitable Greece, my second home for 35 years now, I realized that for many of my Greek friends it was beyond their grasp to understand what exactly is the problem which prevents a Palestinian State from coming into existence.

Apart from international policy matters, geostrategic balances and world power antagonisms, there are very important facts on the ground which relate to demographic, spatial and geographic factors. These factors can give an idea of the very challenging and complex reality that my people live in, only if they are depicted statistically and cartographically, as they also present the insurmountable difficulties that one is faced when he tries to figure out ways of solving the Palestinian problem.

So I decided to endeavor with this subject depicting it cartographically and hoping that I can contribute even a little on the understanding of the problem.

The abundance of data by many international institutes and organizations on Jewish Settlements and their cartographic depiction helped me in my research, use and selection of the maps that I have used in my dissertation, so that the reader can be facilitated to understand the huge difficulties in the creation of a viable, geographically united and independent state of Palestine.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Του Ισμάτ Σάμπρι

Μάρτιος 2009

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Επειδή η ζωή ποτέ δεν σταματά, μέχρι την τελική στιγμή μας, στα πενήντα-πέντε μου χρόνια, ξανά μπροστά σας, ο συμφοιτητής σας Ισμάτ Σάμπρι...

Όπως γνωρίζετε η PLO – Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης - το 1974 δέχτηκε και αποτύπωσε στο πολιτικό πρόγραμμά της την λύση της δημιουργίας ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους μόλις στα 22% του εδάφους της ιστορικής Παλαιστίνης, δηλαδή στην Δυτική Όχθη και στην Λωρίδα της Γάζας, με βάση τις αποφάσεις 242 και 338 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ.

Αυτή η απόφαση της PLO παρότι αποτελούσε υποχώρηση από την προηγούμενη θέση της για «ενιαίο δημοκρατικό και κοσμικό κράτος για τους δυο λαούς» αντιμετώπισε την διαρκή συγκεκαλυμμένη αλλά και πολλές φορές ανοιχτή εχθρότητα του κράτους του Ισραήλ, το οποίο με την αποικιοκρατική πολιτική της συνεχόμενης δημιουργίας πολυπληθών εβραϊκών εποικισμών σε όλα τα εδάφη της κατεχόμενης Δυτικής Όχθης και Γάζας επιδίωξε να καταστήσει πρακτικώς αδύνατη αυτή την λύση, εν ονόματι του σχεδίου του για το «Ερέτζ Γισραέλ» δηλαδή του Μεγάλου Ισραήλ.

Αυτή η αποικιοκρατική πολιτική του κράτους του Ισραήλ έρχεται σε κατάφωρη αντίθεση με το Άρθρο 49 της Τέταρτης Συνθήκης της Γενεύης το οποίο αναφέρει ότι: «Η Δύναμη Κατοχής δεν δικαιούται να απελαύνει ή να μεταφέρει τμήματα του δικού της πληθυσμού στα κατεχόμενα εδάφη».

Η πολιτική όμως της μεταφοράς Εβραίων από όλο τον κόσμο στην ιστορική Παλαιστίνη δεν άρχισε με την δημιουργία του κράτους του Ισραήλ, αλλά πολύ ενωρίτερα, λίγο πιο πριν από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα, βάσει των αποφάσεων του Σιωνιστικού Συνεδρίου της Βασιλείας το 1897. Ήδη από το 1882 ξεκίνησε η δημιουργία του πρώτου κιμπούτς στην Παλαιστίνη «Πετάχ Τέκβα» όπου μεταφέρθηκαν οι πρώτοι **25.000** Εβραίοι από την Ανατολική Ευρώπη. Μέχρι την Συμφωνία του Σάϊκς –Πικό τον Μάιο του 1916 είχαν μεταφερθεί άλλοι **40.000** Εβραίοι έποικοι. Οι Εβραίοι έποικοι τότε αποτελούσαν μόλις το 6% του συνολικού πληθυσμού της ιστορικής Παλαιστίνης. Το 1922 επί βρετανικής διοίκησης ο αριθμός τους είχε αυξηθεί στους **84.000** βάσει της τότε απογραφής. Μέχρι το 1947 ο αριθμός των Εβραίων εποίκων είχε φτάσει τις **608.000**, ενώ οι γηγενείς Παλαιστίνιοι Άραβες τότε αριθμούσαν **1.364.000** οι οποίοι κατείχαν περίπου το **95%** της γης. Το Νοέμβριο του 1947 η Απόφαση 181 της Γ.Σ του ΟΗΕ καλούσε για την δημιουργία δύο κρατών, του Ισραήλ και της Αραβικής Παλαιστίνης, όπου το Ισραήλ θα είχε το **57,12%** και η Παλαιστίνη το **42,88%** των συνολικών εδαφών. Το εβραϊκό κράτος του Ισραήλ ανακηρύχθηκε τον Μάιο του 1948 και αμέσως ξέσπασε πόλεμος με τις γειτονικές αραβικές χώρες. Όταν τελείωσαν οι εχθροπραξίες 1949, το Ισραήλ κατείχε το **78%** της ιστορικής Παλαιστίνης και οι γηγενείς Παλαιστίνιοι έμειναν με το υπόλοιπο **22%**, ενώ **750.000** Παλαιστίνιοι, οι μισοί περίπου, έγιναν πρόσφυγες εγκαταλείποντας βιαίως τα χωριά και τις πόλεις τους, που τώρα ανήκαν πια στα εδάφη του νέου εβραϊκού κράτους του Ισραήλ. Η γραμμή κατάπαυσης του πυρός του 1949 που όρισε την διαίρεση των παραπάνω περιοχών ποτέ δεν έγινε μέχρι σήμερα το νομικά καθορισμένο πολιτικό σύνορο του Ισραήλ. Με τον πόλεμο του 1967 το Ισραήλ κατέλαβε και το υπόλοιπο **22%** των παλαιστινιακών Εδαφών, δηλαδή την Δυτική Όχθη και την Λωρίδα της Γάζας.

ΚΥΡΙΩΣ ΘΕΜΑ

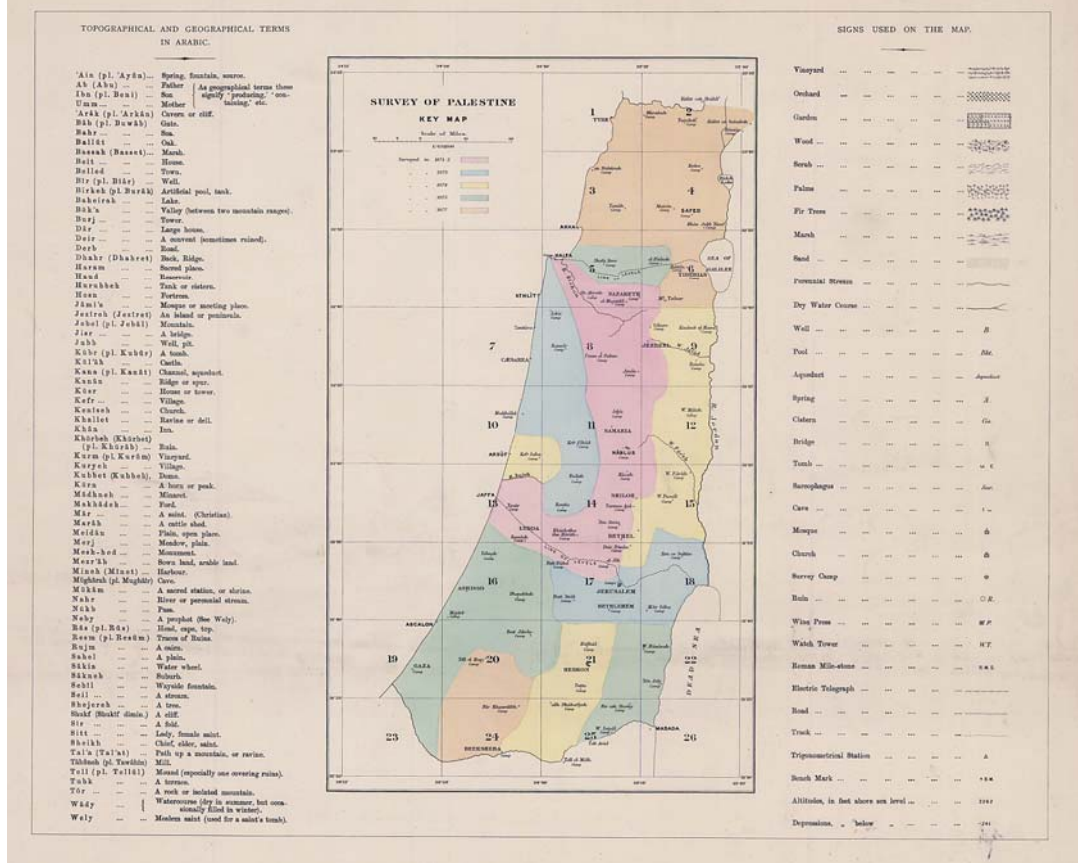
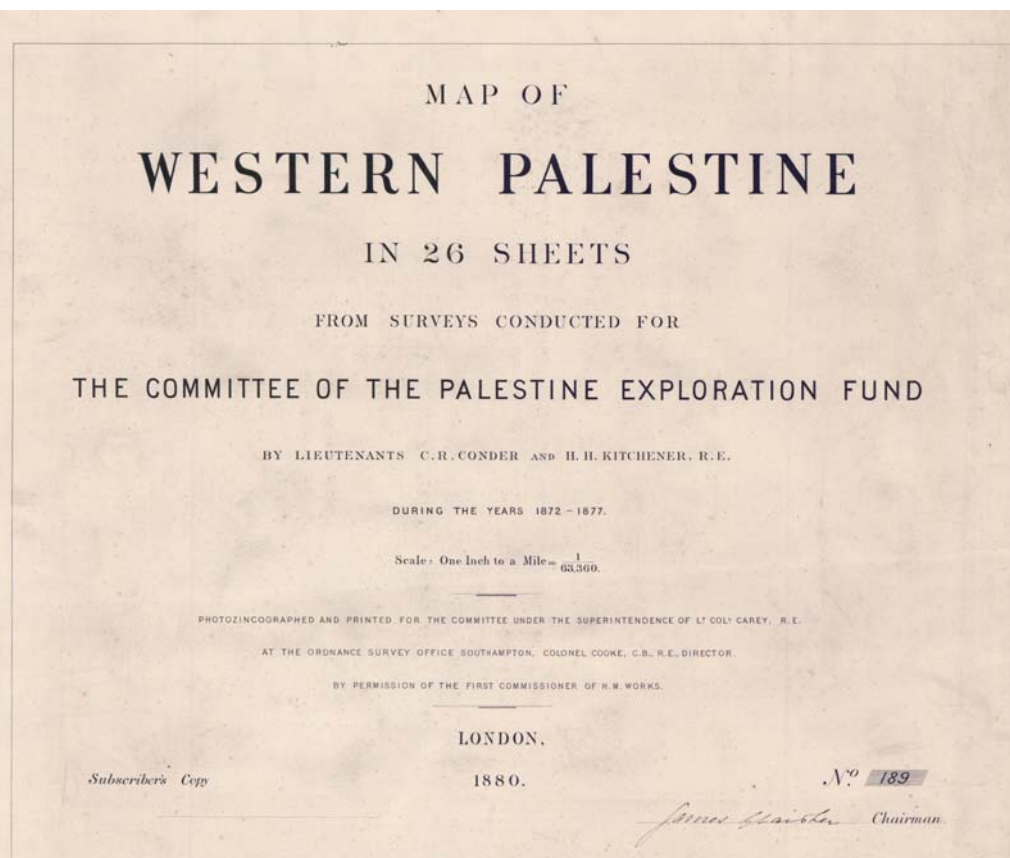
Θα προσπαθήσω να παραθέσω μέσω της Θεματικής Χαρτογραφίας την εξέλιξη της κρατικής Ισραηλινής πολιτικής εποικισμών στα εδάφη της Παλαιστίνης, όπου με την προμελετημένη δημιουργία δημογραφικών και γεωγραφικών τετελεσμένων η λύση της δημιουργίας ενός δημοκρατικού και **βιώσιμου** Παλαιστινιακού Κράτους δίπλα στο Ισραήλ καθίσταται σήμερα σχεδόν αδύνατη.

Η παράθεση των χαρτών και των στοιχείων αυτών χωρίζεται σε πέντε περιόδους βάσει των σημαντικών πολιτικών και στρατιωτικών εξελίξεων οι οποίες σηματοδότησαν αλλαγές στο δημογραφικό και γεωγραφικό χάρτη της Παλαιστίνης:

- A. μέχρι 1918*
- B. 1918 – 1949*
- Γ. 1949 – 1967*
- Δ. 1967 – 1993*
- E. 1993 – 2008*

A. μέχρι 1918

1^{ος} Χάρτης: Βρετανικός χάρτης της Παλαιστίνης σε κλίμακα ίντσα προς μίλι 1: 63, 360 έκδοσης Λονδίνου – 1880.

Χαρτογράφηση της Παλαιστίνης από την Βρετανική Επιτροπή Εξερεύνησης της Παλαιστίνης μεταξύ του 1872-1877. Ο χρωματισμός του χάρτη απεικονίζει τις χρονολογίες της εξερεύνησης των διαφόρων περιοχών, όπου αναφέρονται τα ονόματα των παλαιστινιακών πόλεων στην αραβική γλώσσα με λατινικούς χαρακτήρες. Η χαρτογραφήσεις διαφόρων περιοχών από βρετανικές υπηρεσίες αποτελούσαν ένδειξη του πολιτικού και οικονομικού ενδιαφέροντος του Βρετανικού Στέμματος την περίοδο της Αποικιοκρατικής Επέκτασης των Ευρωπαϊκών Δυνάμεων.

2^{ος} Χάρτης: Κύριες Αραβικές πόλεις και εβραϊκοί εποικισμοί στην Παλαιστίνη 1881 – 1914.

Major Arab Towns and Jewish Settlements in Palestine, 1881-1914

Adapted from: Sachar, H.W. *A History of Israel: From the Rise of Zionism to Our Time*. New York: Knopf, 1981

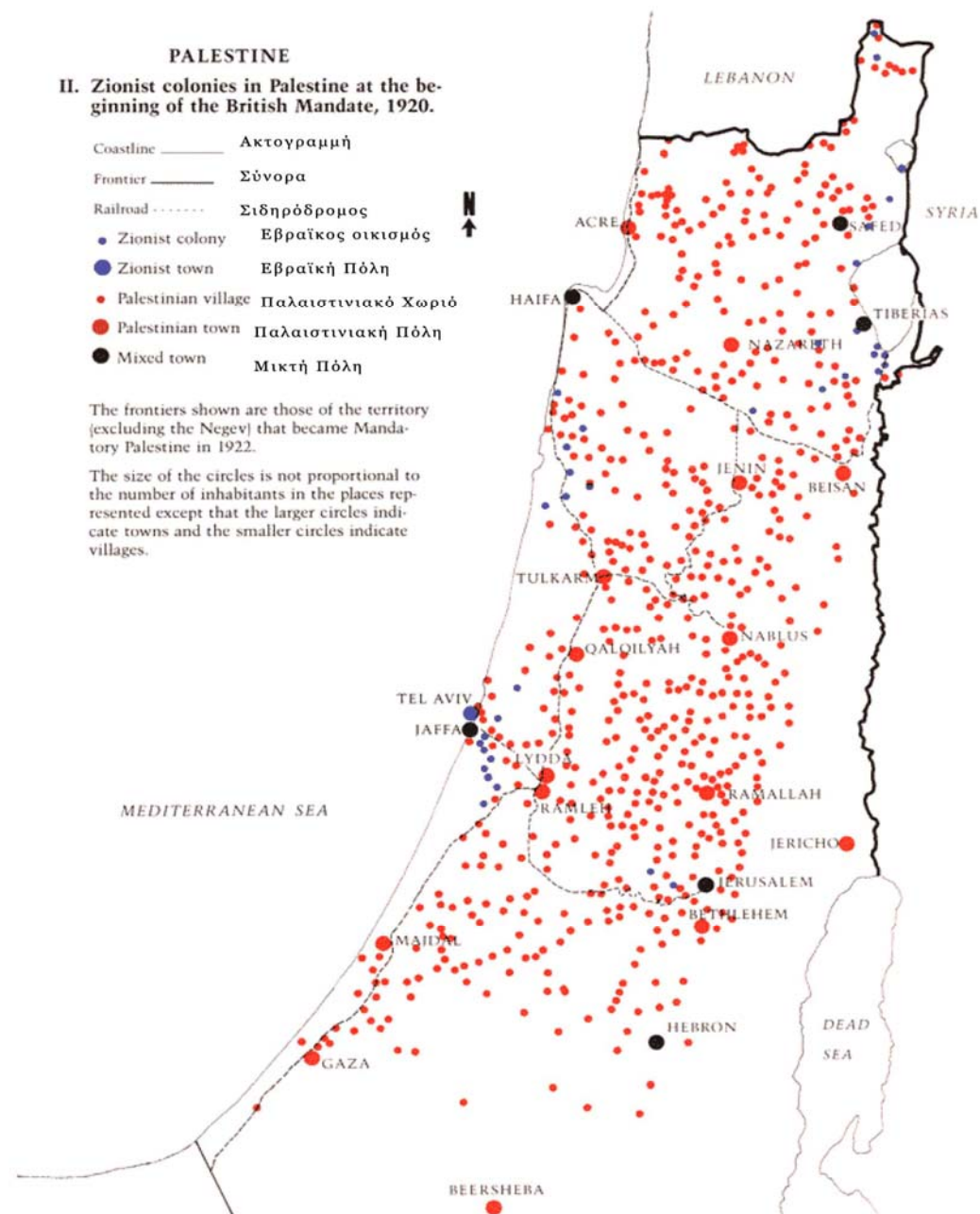
Palestinian Academic Society for the Study of International Affairs (PASSIA)

Στον χάρτη αυτόν απεικονίζονται οι μεγάλες παλαιστινιακές πόλεις και οι πρώτοι 23 διάσπαρτοι κύριοι εβραϊκοί εποικισμοί την περίοδο 1881 – 1914 όπου αριθμούσαν 65.000 εποίκους και αντιστοιχούν στο 6% του πληθυσμού.

*το μέγεθος των έγχρωμων κύκλων δεν αντιστοιχεί σε πληθυσμιακό μέγεθος παρά μόνον οι μεγαλύτεροι κύκλοι αντιστοιχούν σε πόλεις και οι μικρότεροι σε χωριά.

B. 1918 – 1949

1^{ος} Χάρτης: Παλαιστινιακές πόλεις, χωριά και εβραϊκοί εποικισμοί στην Παλαιστίνη κατά την έναρξη της Βρετανικής Εντολής το 1920.

Στον χάρτη αυτόν απεικονίζονται οι παλαιστινιακές πόλεις και χωριά με το κόκκινο χρώμα και οι εβραϊκές κωμοπόλεις και εποικισμοί με μπλε χρώμα που στην πλειοψηφία τους επικεντρώνονται στα παράλια της Μεσογείου και στην Λίμνη Τιβεριάδα. Οι εβραϊκοί εποικισμοί το 1920 αντιστοιχούν στο 12% του συνολικού πληθυσμού και στο 3% των εδαφών.

*το μέγεθος των έγχρωμων κύκλων δεν αντιστοιχεί σε πληθυσμιακό μέγεθος παρά μόνον οι μεγαλύτεροι κύκλοι αντιστοιχούν σε πόλεις και οι μικρότεροι σε χωριά.

2^{ος} Χάρτης: Το σχέδιο Peel διχοτόμησης της Παλαιστίνης του 1937.

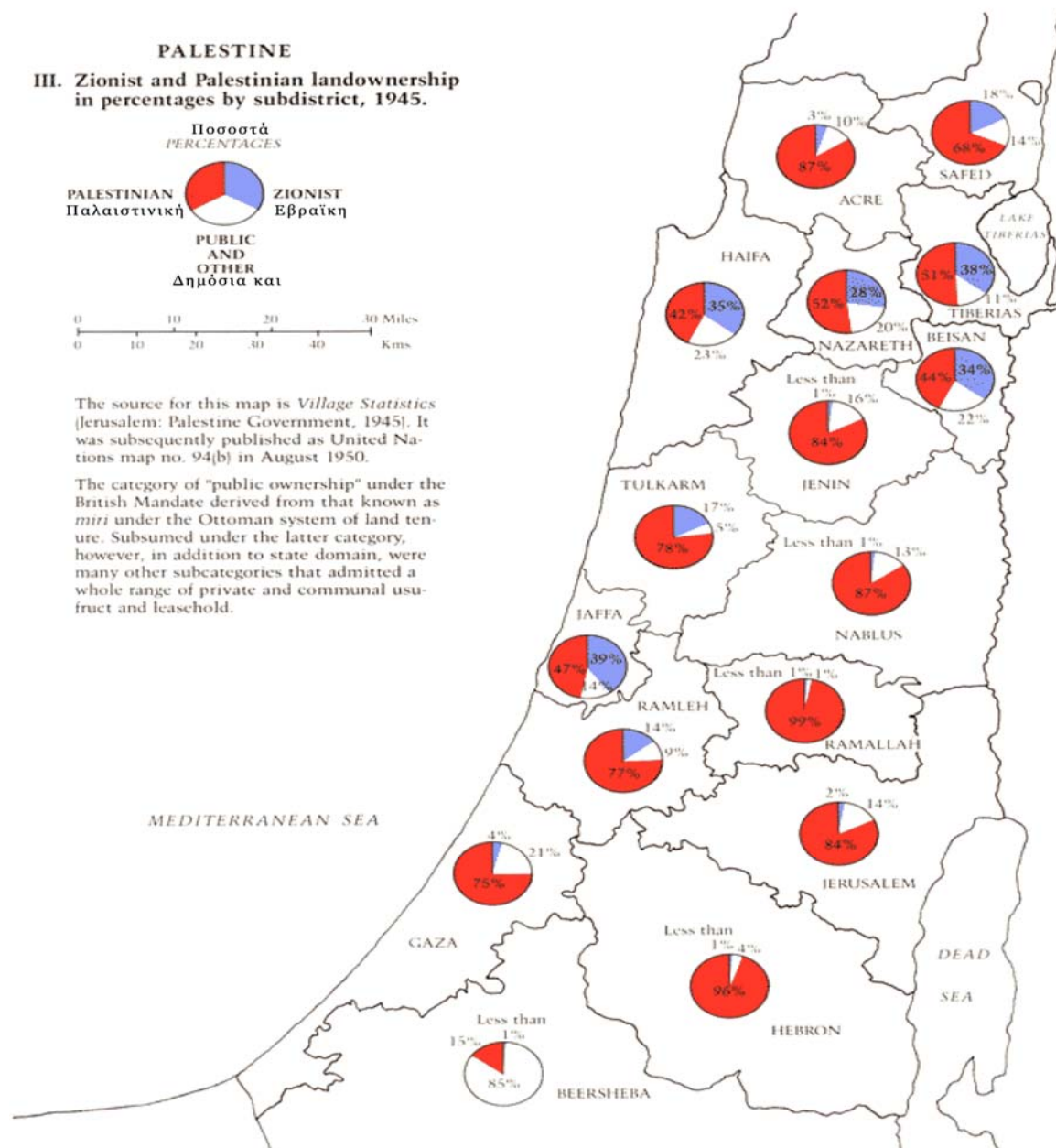

Source: Palestine Royal Commission Report (Peel)
July 1937, London: HMSO

**Palestinian Academic Society for the Study of International Affairs
(PASSIA)**

Στον χάρτη αυτόν απεικονίζεται το σχέδιο της Βρετανικής Βασιλικής Επιτροπής PEEL για την δημιουργία εβραϊκού κράτους στην Γαλιλαία και τα παράλια στο 33% των εδαφών της Παλαιστίνης και την διατήρηση του Νομού Ιεροσολύμων στην Αγγλική αποικιακή Διοίκηση. Στο σχέδιο περιλαμβάνονταν η εκτόπιση των παλαιστινίων κατοίκων της Γαλιλαίας στις προβλεπόμενες υπόλοιπες αραβικές περιοχές.

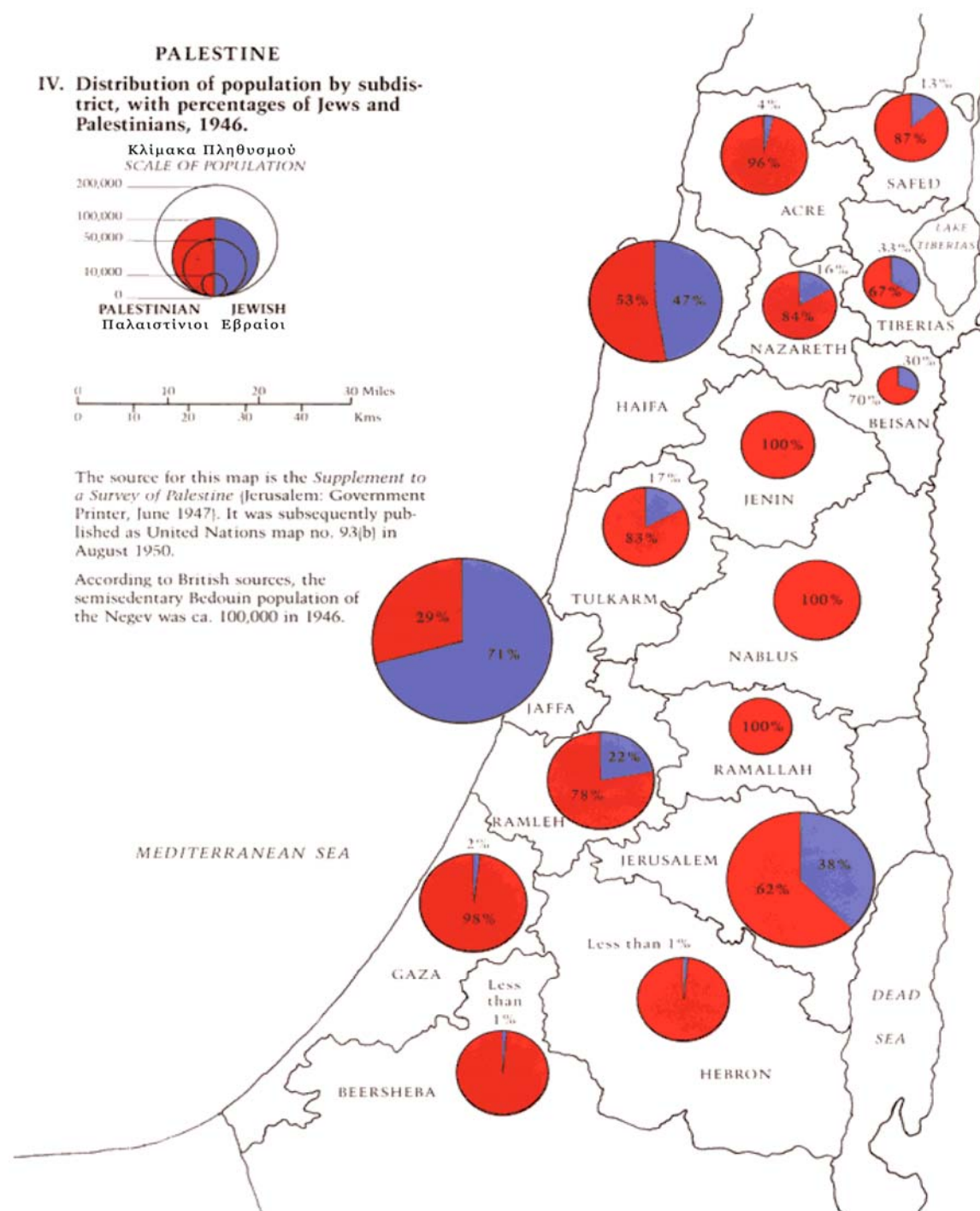
3^{ος} Χάρτης: Ποσοστά εβραϊκής και παλαιστινιακής ιδιοκτησίας γης ανά Νομό 1945*.

*κόκκινο: παλαιστινιακή ιδιοκτησία,
μπλε: εβραϊκή ιδιοκτησία
λευκό: δημόσια και άλλη ιδιοκτησία

Στον χάρτη αυτόν απεικονίζονται τα ποσοστά εβραϊκής και παλαιστινιακής ιδιοκτησίας ανά Νομό το 1945, όπου η εβραϊκή ιδιοκτησία γης αντιστοιχεί στο 6% της συνολικής έκτασης της Παλαιστίνης. Τα στοιχεία αυτά προέρχονται από την βρετανική διοίκηση – Palestine Government Village Statistics 1945 - τα οποία δημοσιεύτηκαν ξανά τον Αύγουστο 1950 ως χάρτης του ΟΗΕ no 94(b).

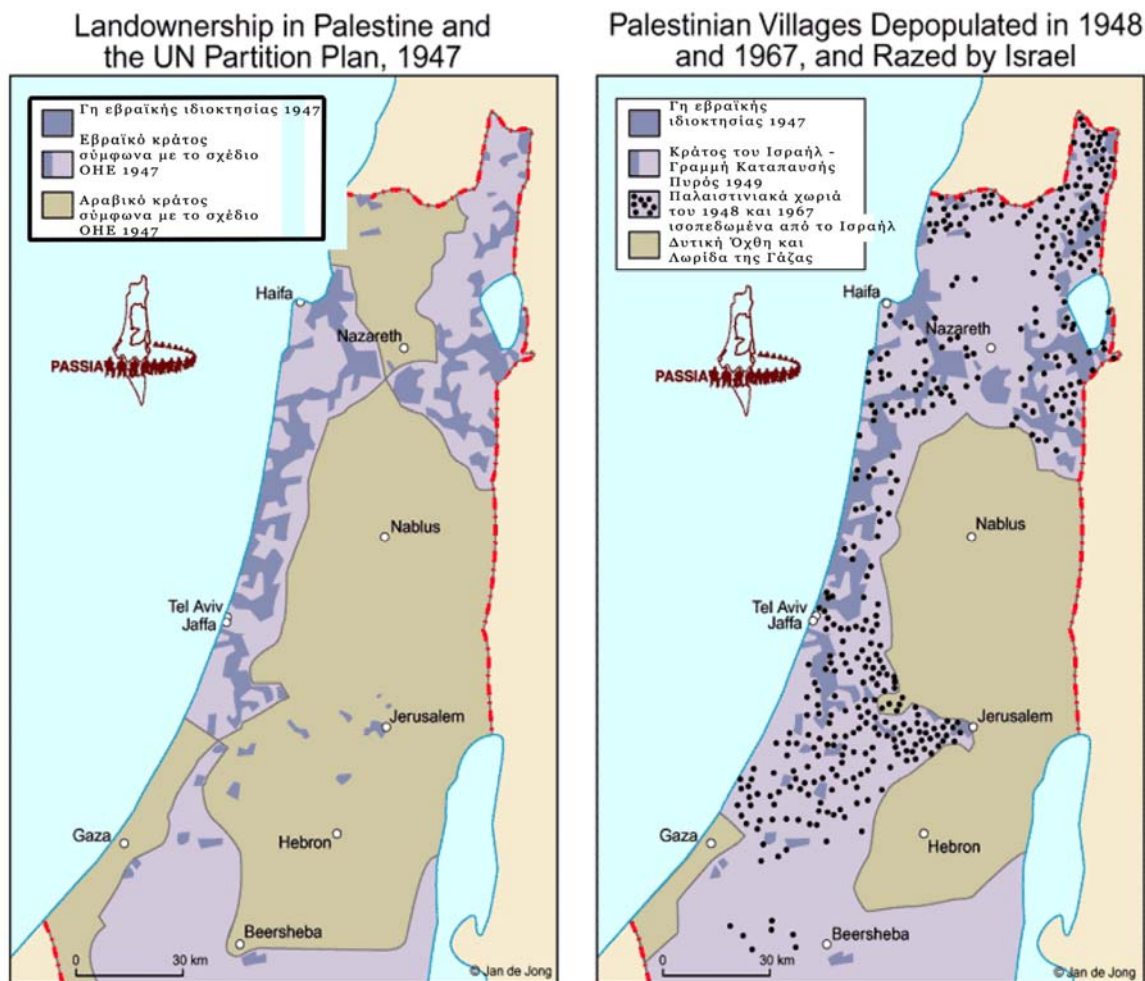
4^{ος} Χάρτης: Κατανομή ποσοστών εβραϊκού και παλαιστινιακού πληθυσμού ανά Νομό 1946*.

Στον χάρτη αυτόν απεικονίζεται η κατανομή του πληθυσμού σε ποσοστά ανά Νομό το 1946. Ο εβραϊκός πληθυσμός ήταν το 31% του συνολικού πληθυσμού. Παρατηρείται ότι η μεγαλύτερη συγκέντρωση εβραϊκού πληθυσμού βρίσκεται στα παράλια της Γιάφας και της Χάιφας, όπου φτάνει στο 71% και 47% αντιστοίχως, ενώ στα Ιεροσόλυμα φτάνει μόλις το 38%.

*Πηγή: Supplement to a survey of Palestine (Jerusalem: Government Printer, June 1947)
Τα στοιχεία αυτά δημοσιεύτηκαν ξανά τον Αύγουστο 1950 από τον ΟΗΕ (map no. 93(b))

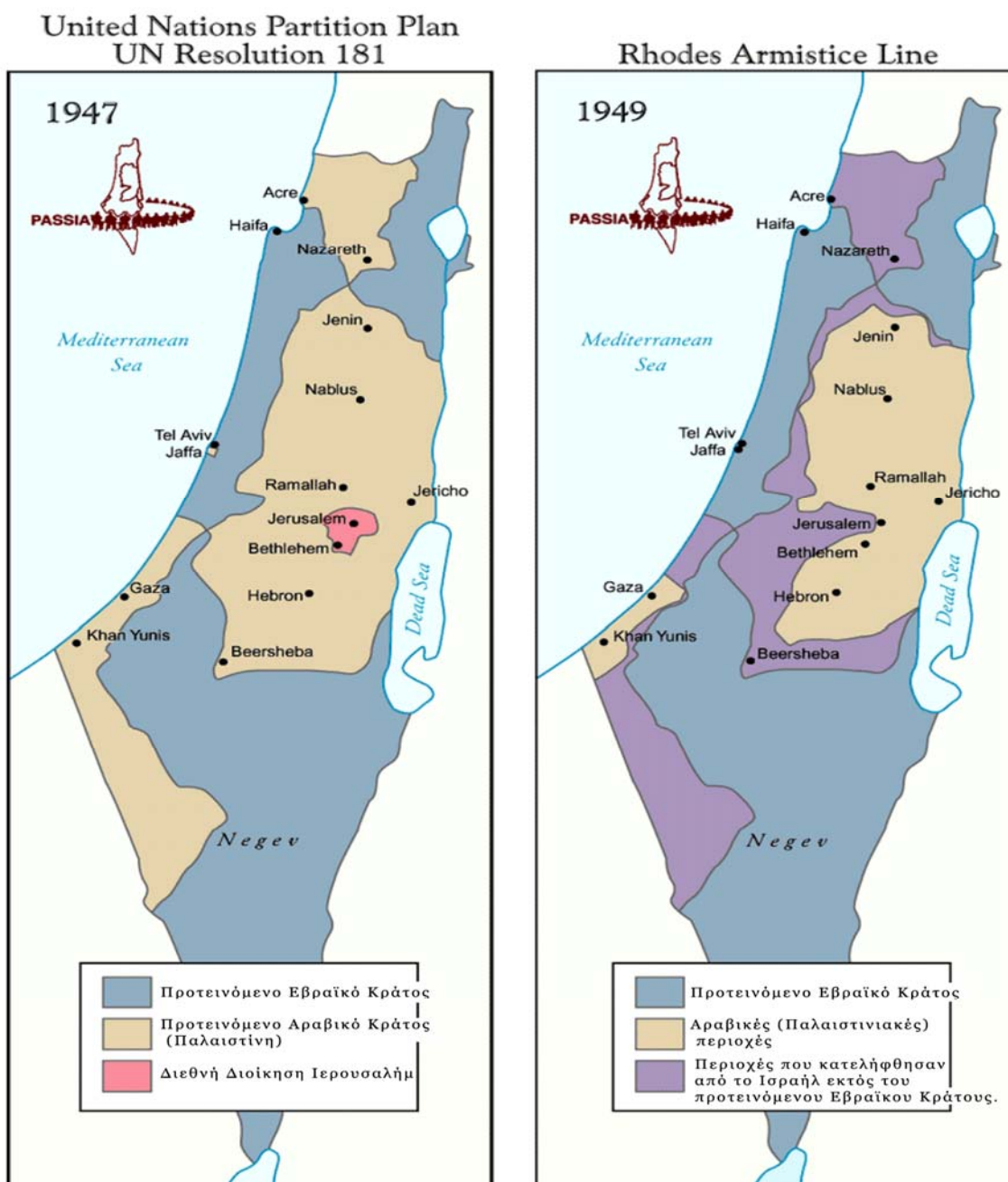
5^{ος} Χάρτης: Ιδιοκτησία γης στην Παλαιστίνη και το σχέδιο διχοτόμησης του ΟΗΕ 1947
Ερημωμένα και κατεστραμμένα παλαιστινιακά χωριά από το Ισραήλ το 1948 και 1967.

Palestinian Academic Society for the Study of International Affairs (PASSIA)

Ενώ η απόφαση του ΟΗΕ προέβλεπε την δημιουργία του κράτους του Ισραήλ στο **57,12%** του εδάφους της Παλαιστίνης, με την έναρξη του εχθροπραξιών με τους στρατούς των γειτονικών αραβικών κρατών βρήκε την ευκαιρία ο στρατός του Ισραήλ μαζί με τις εβραϊκές ένοπλες φανατικές τρομοκρατικές οργανώσεις Χαγκανά και Στέρν, να υλοποιήσουν εθνοκάθαρση σχεδόν του μισού παλαιστινιακού πληθυσμού, εκτοπίζοντας 750.000 παλαιστίνιους από τα χωριά και τις πόλεις τους, όπως φαίνεται στον χάρτη. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η σύγκριση του ποσοστού εβραϊκής ιδιοκτησίας γης με το σύνολο των τελικών εδαφών του Ισραήλ. (σκούρο και ανοιχτό μπλε χρώμα)

6^{ος} Χάρτης: Η απόφαση 181 του ΟΗΕ για την δημιουργία των δύο κρατών και η Γραμμή κατάπαυσης του πυρός στην Συμφωνία της Ρόδου το 1949.

Palestinian Academic Society for the Study of International Affairs (PASSIA)

Στον δεύτερο χάρτη απεικονίζονται με μωβ χρώμα τα εδάφη που προσάρτησε το Ισραήλ παρανόμως με σκοπό:

1. Την διχοτόμηση της Ιερουσαλήμ σε δυτική και ανατολική.
2. Ο αποκλεισμός της Γάζας από τα υπόλοιπα παλαιστινιακά εδάφη
3. Ο πλήρης έλεγχος της ερήμου Νεγκέβ.
4. Ο αποκλεισμός των Παλαιστίνιων από τα παράλια της Γαλιλαίας.

Το αποτέλεσμα είναι το Ισραήλ να ελέγχει πλέον το **78%** της έκτασης της Παλαιστίνης.

Γ. 1949 – 1967

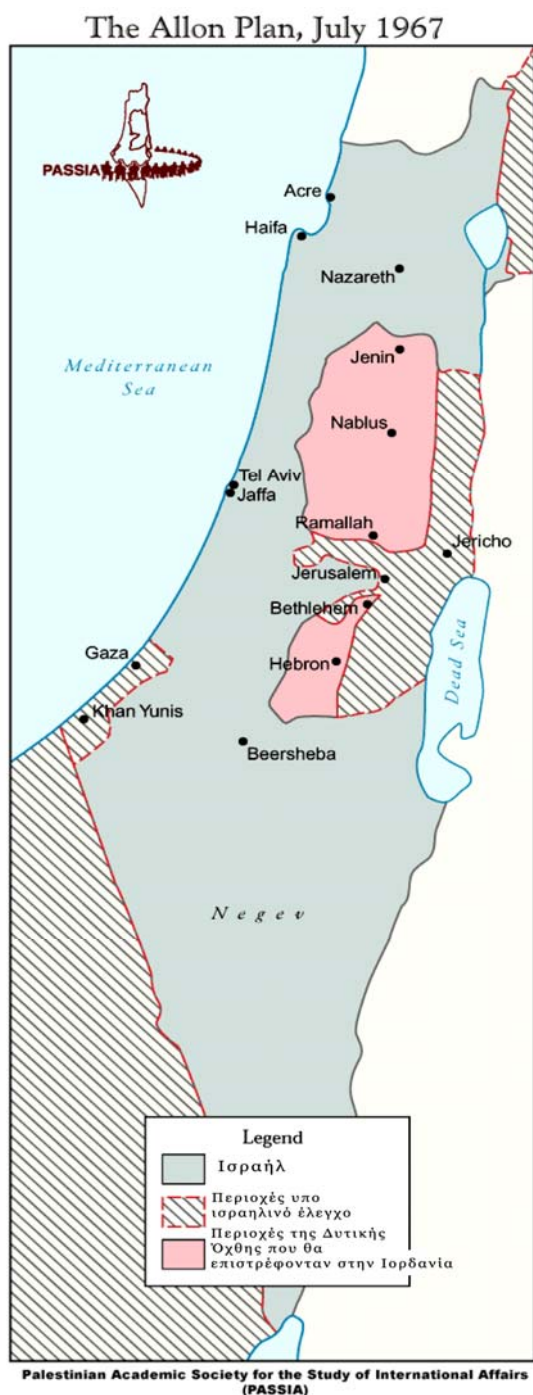
1^{ος} Χάρτης: Η Μέση Ανατολή μετά τον πόλεμο του Ιουνίου 1967.

Όπως παρατηρείται το Ισραήλ σ' αυτόν το πόλεμο δεν περιορίστηκε στην πλήρη κατάληψη όλων των εδαφών της ιστορικής Παλαιστίνης αλλά επεκτάθηκε καταλαμβάνοντας τα Υψώματα του Γκολάν της Συρίας και το Σινά της Αιγύπτου μέχρι την Διώρυγα του Σουέζ.

(Αυτά απεικονίζεται με το ροζ χρώμα)

2ος Χάρτης: Σχέδιο «Αλόν» Ιούλιος 1967. (Γιγκάλ Αλόν, Υπουργός Εξωτερικών του Ισραήλ τότε)

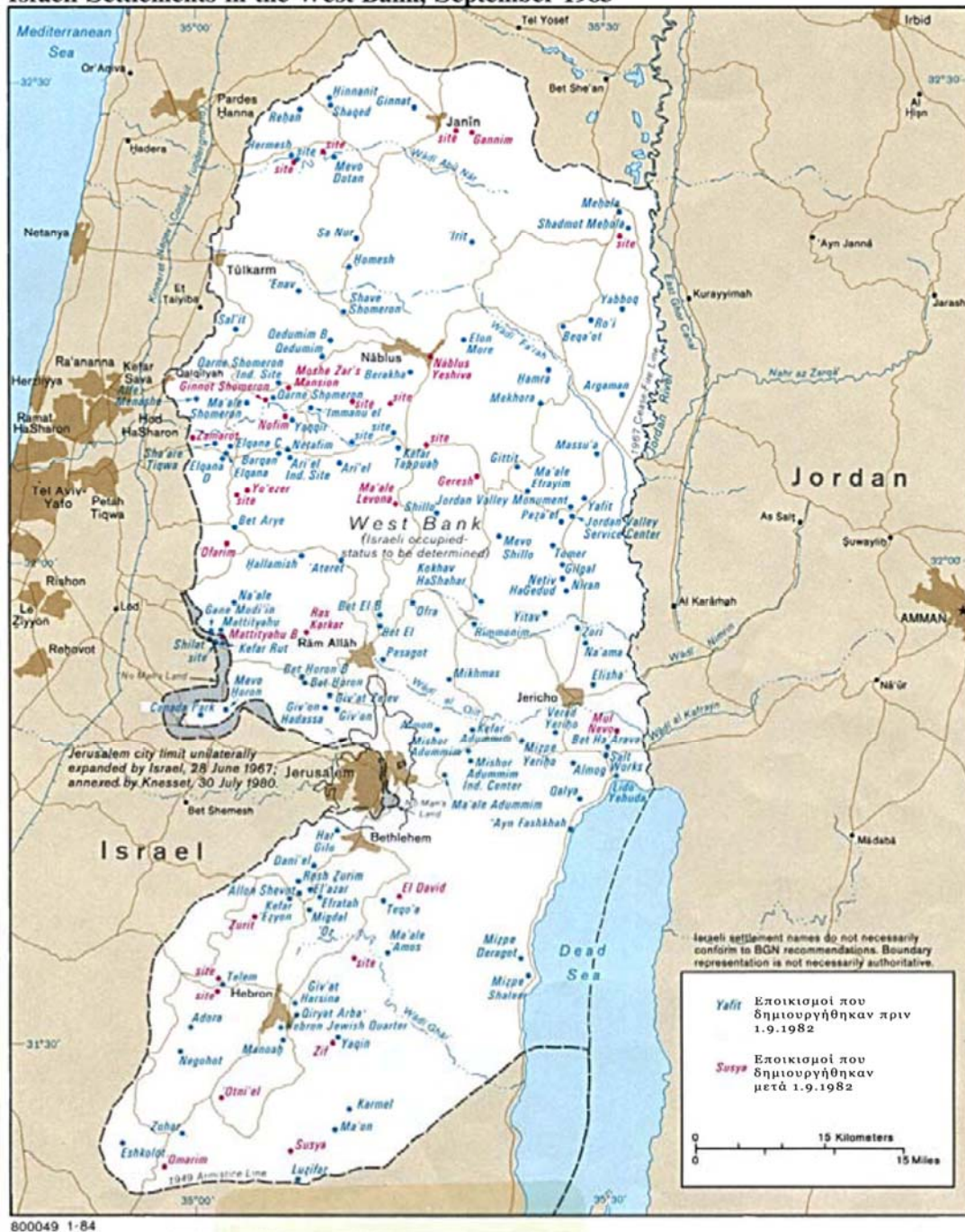

Για να προλάβει το Ισραήλ την συζήτηση στον ΟΗΕ όπου θα υποχρεώνονταν να επιστρέψει όλα τα εδάφη που κατέλαβε κατέθεσε αυτό το σχέδιο όπου επιστρέφει στην Ιορδανία μέρος της Δυτικής Όχθης, προσαρτώντας όμως την Ανατολική Ιερουσαλήμ, το υπόλοιπο μέρος της Δ. Όχθης, την Γάζα, το Γκολάν και το Σίνα. Το σχέδιο αυτό δεν έγινε δεκτό από το Συμβούλιο Ασφαλείας. Αργότερα το 1968 πάρθηκε η Απόφαση 242 του Συμβουλίου Ασφαλείας βάσει της οποίας υποχρεούται το Ισραήλ να αποχωρήσει από όλα τα κατεχόμενα εδάφη, πράγμα το οποίο έπραξε μόνο για το Σινά, βάσει της συμφωνίας του Κάμπ Ντέιβιντ 1978.

4. 1967 – 1993

^{ος} Χάρτης: Εβραϊκοί Εποικισμοί στην Δυτική Όχθη τον Σεπτέμβριο 1983. (έκδοση της CIA)

Israeli Settlements in the West Bank, September 1983

Εδώ πρέπει να επισημανθεί ότι οι εβραίοι έποικοι στους εποικισμούς μέχρι το 1972 ήταν μόλις **1182** άτομα στην Δυτική Όχθη, **700** στην Λωρίδα της Γάζας και **8.649** στην Ανατολική Ιερουσαλήμ. Το 1983 οι έποικοι έφτασαν τους **22.800, 900** και **76.095** αντιστοίχως. Αυτό επιβεβαιώνεται από τον χάρτη όπου **30** νέοι εποικισμοί (κόκκινο) δημιουργήθηκαν από τον Σεπτέμβριο 1982 μέχρι τον Σεπτέμβριο 1983.

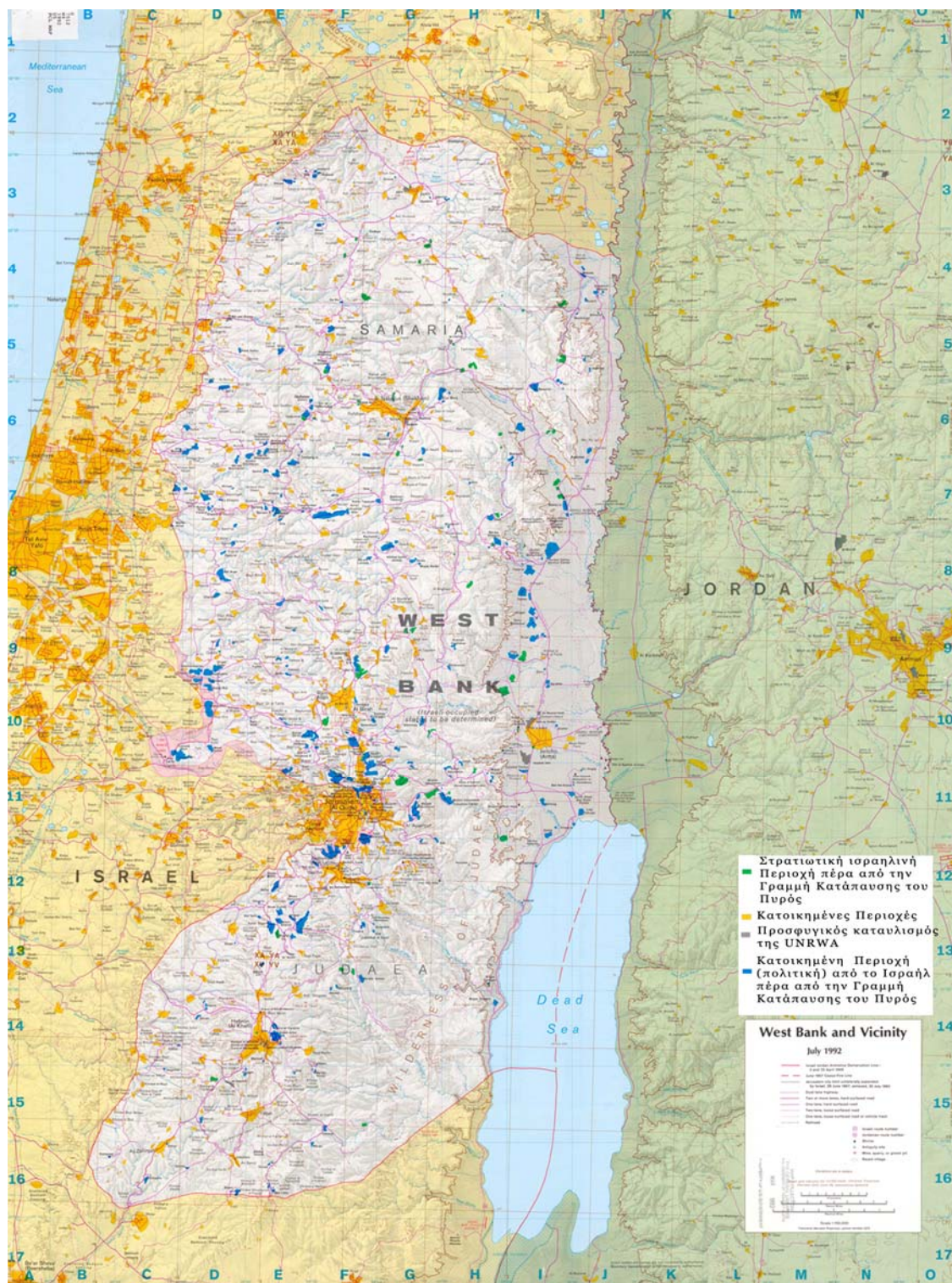
2^{ος} Χάρτης: Εβραϊκοί Εποικισμοί στην Λωρίδα της Γάζας τον Φεβρουάριο 1992. (έκδοση CIA)

Israeli Settlements in the Gaza Strip, February 1992

Επισημαίνεται ότι στην Γάζα από τους **900** έποικους το 1983, φτάσανε το 1992 τους **4.300**, όπου εγκαταστάθηκαν σε **14** εποικισμούς στο πιο εύφορο τμήμα της Γάζας που αποτελούσε το **20%** της συνολικής έκτασης της Γάζας (οι παλαιστίνιοι κάτοικοι της Γάζας στην αντίστοιχη ημερομηνία ήταν **1.200.000**).

3^{ος} Χάρτης: Η Δυτική Όχθη τον Ιούλιο 1992 (πριν από την Συμφωνία του Όσλο)

Στον χάρτη αυτόν αποτυπώνονται λεπτομερώς σε όλους τους Νομούς της Δυτικής Όχθης οι κατοικημένες περιοχές, οι εβραϊκοί οικισμοί όπου περιλαμβανομένης της Ανατολικής Ιερουσαλήμ ο πληθυσμός τους ανέρχεται σε **242.000**. Επίσης περιλαμβάνονται και οι ισραηλινές στρατιωτικές περιοχές.

1^{ος} Χάρτης: Όσλο II 1995.

Palestinian Academic Society for the Study of International Affairs
(PASSIA)

Στο χάρτη αυτόν ο οποίος αποτυπώνει τις περιοχές κυριαρχίας της Παλαιστινιακής Αρχής που προέβλεπε η τελική συμφωνία του Όσλο μεταξύ της PLO και του Ισραήλ (1993) παρατηρούνται τα εξής:

α. Με κόκκινο και κίτρινο οι παλαιστινιακές πόλεις και χωριά

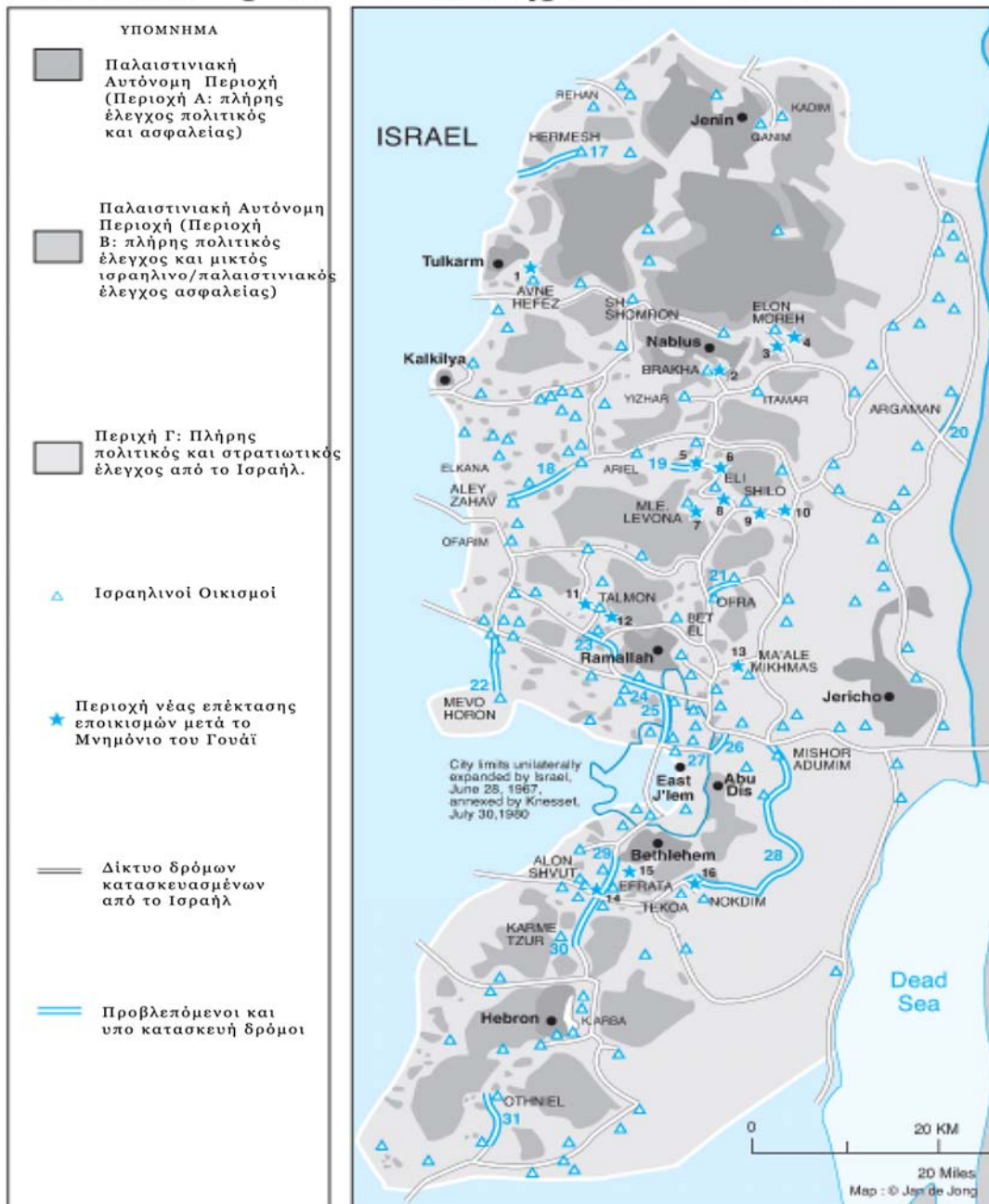
β. Με γκρι Ισραηλινοί εποίκιμοι, στρατιωτικές και κρατικές περιοχές του Ισραήλ

γ. με μπλε τρίγωνα οι κυριότεροι εποίκιμοι.

Είναι σημαντικό να παρατηρήσει κανείς ότι οι περισσότερες παλαιστινιακές περιοχές δεν επικοινωνούν μεταξύ τους και εμφανίζονται ως αποκομμένες γεωγραφικά και λειτουργικά νησίδες.

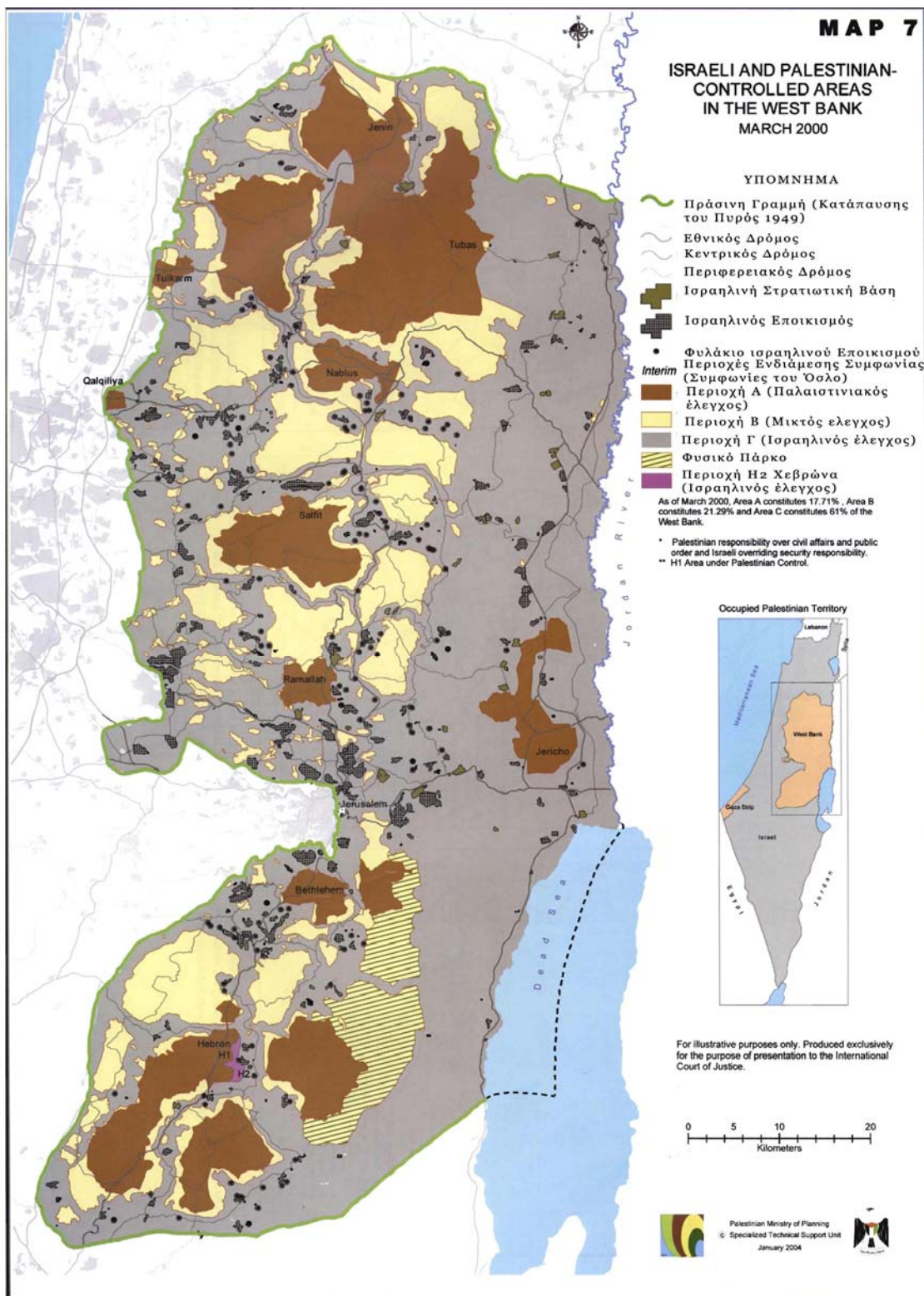
2^{ος} Χάρτης: Εβραϊκοί Εποικισμοί σε υψώματα και παρακαμπτήριοι δρόμοι. Μάρτιος 1999

West Bank Hilltop Settlements and Bypass Roads - March 1999

Εδώ παρατηρείται το τεράστιο υπαρκτό και προβλεπόμενο οδικό δίκτυο το οποίο χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την σύνδεση μεταξύ των εποίκισμών και τις ελεύθερες μετακινήσεις τους σε όλη την Δυτική Όχθη και προς το Ισραήλ. Επίσης παρατηρείται η ραγδαία αύξηση των εποίκισμών όπου πλέον οι έποικοι ξεπερνούν τις 340.000 συμπεριλαμβανομένης και της Ανατολικής Ιερουσαλήμ. Οι περιφερειακοί δρόμοι είναι 430 χλμ. Έχοντας απαλλοτριώσει για τον σκοπό αυτόν 60.000 στρέμματα παλαιστινιακής γης. Από τους Παλαιστινίους επιτρέπεται μόνον η χρήση 138 χλμ απ' αυτά κατόπιν άδειας από τις μυστικές υπηρεσίες του Ισραήλ.

3^{ος} Χάρτης: Η Δυτική Όχθη το 2000

- Στον χάρτη αυτόν, 7 χρόνια μετά την Συμφωνία του Όσλο παρατηρούμε την περαιτέρω συρρίκνωση των παλαιστινιακών περιοχών λόγω της αυξανόμενης αρπαγής από τους εβραίους εποίκους της παλαιστινιακής γης για την επέκταση των ήδη υφισταμένων εποικισμών και την δημιουργία νέων. Οι εποικισμοί χωρίζονται σε 23 κοινοτικές ενότητες, 14 κοινότητες και 3

μεγάλους δήμους. Χωρίζονται δε σε τρεις κατηγορίες ανάλογα με το σκοπό της δημιουργίας τους:

- Εποικισμοί που απασχολούν μονό τους εποίκους.
- Εποικισμοί που απασχολούν τους εποίκους αλλά και ισραηλινούς μέσα από το Ισραήλ.
- Εποικισμοί που αποτελούν μέρος του επενδυτικού προγράμματος της ισραηλινής κυβέρνησης.

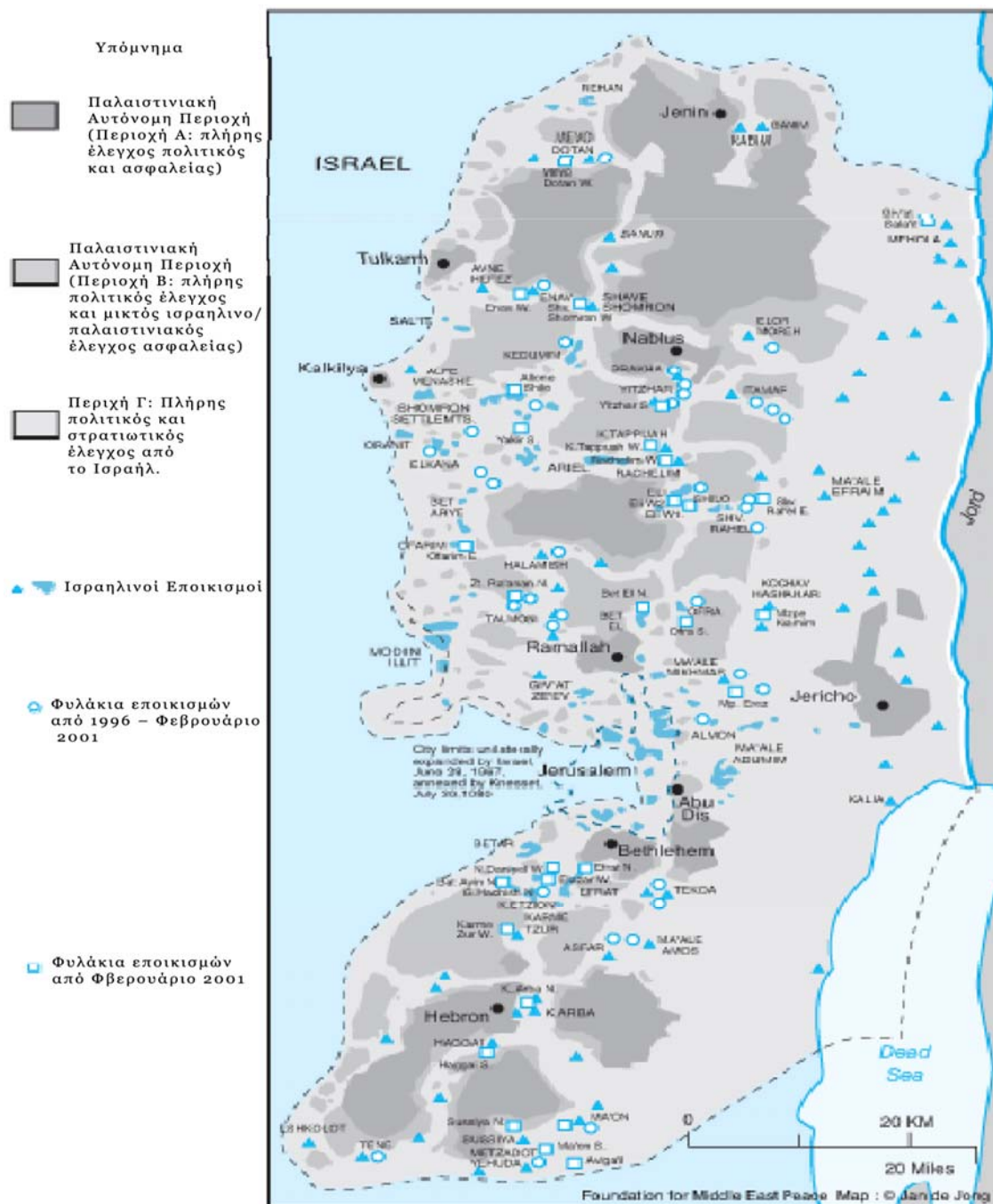
Έτσι ενώ το 1993 στην Δυτική Όχθη υπήρχαν **111.600** έποικοι και στα Ιεροσόλυμα **152.800**, το 2000 στην Δ. Όχθη είχαν αυξηθεί στους **192.000** και στα Ιεροσόλυμα **172.250**.

Σήμερα ενώ οι εποικισμοί είναι κτισμένοι μόλις στο 1,7% των εδαφών της Δυτικής Όχθης έχουν κάτω από τον έλεγχό τους το 41,7% της συνολικής της έκτασης.

152 εποικισμοί κτιστήκαν με άδεια της ισραηλινής κυβέρνησης ενώ υπάρχουν άλλοι 100 που κτιστήκαν με πρωτοβουλία των φανατικών εβραϊκών οργανώσεων χωρίς την άδεια του ισραηλινού υπουργείου Εσωτερικών. Όπως και 21 εποικισμοί στην ανατολική Ιερουσαλήμ.

Το ποσοστό της αύξησης των εποικισμών το 2008 σε σύγκρισή με το 2007 ήταν 1200%!.. Η αύξηση αυτή έγινε δυνατή επειδή απαλλοτριώθηκαν 4.493 στρέμματα παλαιστινιακής γης.

4^{ος} Χάρτης: Φυλάκια εβραίων εποίκων και εποικισμοί στην Δ. Όχθη και Γάζα. Ιανουάριος 2002

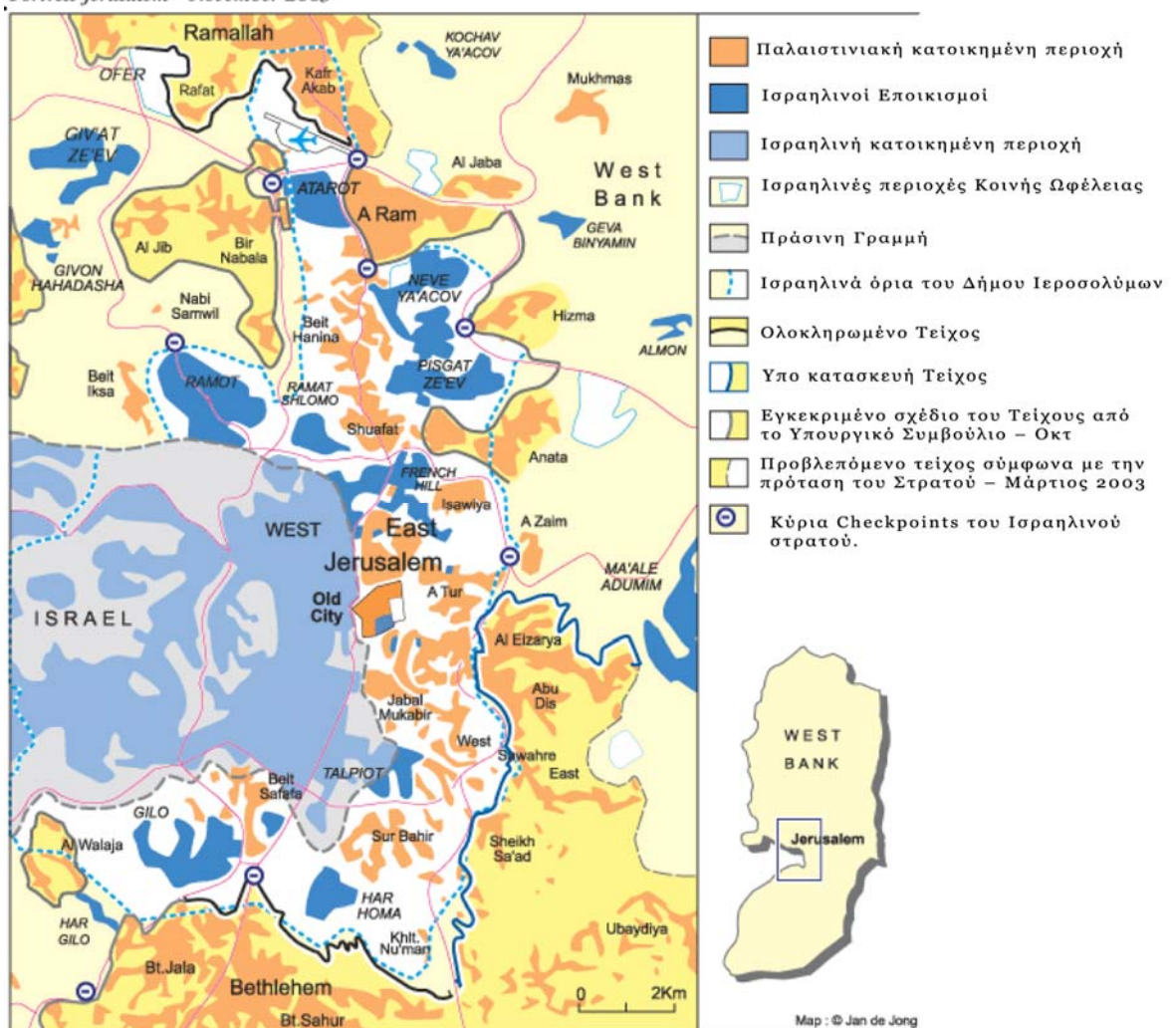

Το σκούρο γκρι που παρατηρείται στον χάρτη είναι η περιοχή Α όπου είναι υπό την πλήρη κυριαρχία της παλαιστινιακής Αρχής. Το λιγότερο σκούρο γκρι είναι η περιοχή Β όπου τον πολιτικό έλεγχο έχει η Παλαιστινιακή αρχή ενώ τον έλεγχο ασφαλείας ο Ισραηλινός στρατός. Το ανοιχτό γκρι είναι υπό τον πλήρη έλεγχο του Ισραήλ και των εβραίων εποίκων.

Οι μπλε κύκλοι και τα τετράγωνα είναι τα ένοπλα φυλάκια –checkpoints– των εποίκων που τα λειτουργούν οι έποικοι ανεξέλεγκτα, πολλές φορές και ανεξάρτητα από την ισραηλινή στρατιωτική διοίκηση.

5^{ος} Χάρτης: Ιερουσαλήμ Νοέμβριος 2003

Fortress Jerusalem - November 2003

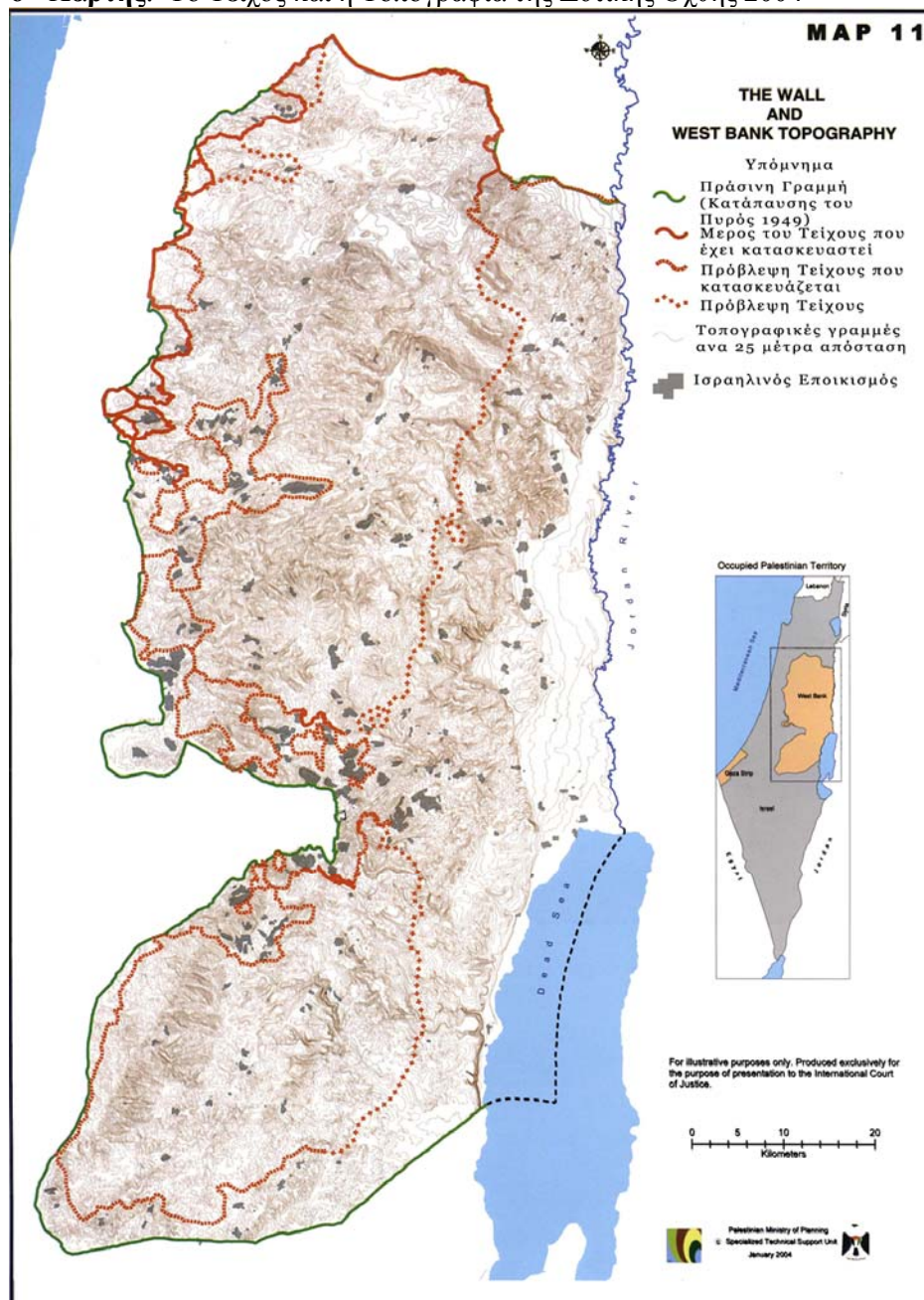

	Εβραίοι & Άλλοι	Παλαιστίνιοι	Σύνολο
Συνολικός Πληθυσμός (2005)	475,100 (66.0%)	244,800 (33.0%)	719,900
Εκ των οποίων Εβραίοι έποικοι Ιερουσαλ.	ca. 180,000		
- Εβραίοι	464,300 (64.5%)	232,300 (32.3%)	
- Μουσουλμάνοι		14,900 (2.1%)	
- Χριστιανοί			

*Ενδεικτικά αναφέρεται ότι το 1972 οι Εβραίοι έποικοι στην Ανατολική Ιερουσαλήμ ήταν 8.649. Τουλάχιστον το 66% της σημερινής Ιερουσαλήμ είναι έδαφος που καταλήφθηκε από το Ισραήλ. Εντός αυτής της περιοχής το Ισραήλ έχει απαλλοτριώσει περίπου 24.500 στρέμματα, γη που το μεγαλύτερο μέρος της ήταν ατομικής παλαιστινιακής ιδιοκτησίας που χρησιμοποιήθηκε για να δημιουργηθούν οι 12 εβραϊκοί εποίκισμοι που υπάρχουν σήμερα στην πόλη (B'Tselem, *Land Grab*). Αυτοί οι εποίκισμοι με πληθυσμό 185- 200.000 χρησιμεύουν για να διασφαλίσουν την ισραηλινή υπεροχή σε ολόκληρη την περιοχή της Ιερουσαλήμ. Διαμορφώνουν δύο δακτυλίους γύρω από την πόλη, ο εσωτερικός δακτύλιος στην Αν. Ιερουσαλήμ και ο εξωτερικός δακτύλιος (Μεγάλη Ιερουσαλήμ) που φτάνει βαθειά μέσα στην Δυτική Όχθη – απομονώνοντας την αραβική Ανατολική Ιερουσαλήμ και διχοτομώντας την Δ. Όχθη. Αυτό επιφέρει και τον οικονομικό στραγγαλισμό της αραβικής πόλης καθώς η πόλη είναι το φυσικό κέντρο για όλα τα εμπορικά και μεταφορικά δίκτυα στα παλαιστινιακά εδάφη.

ΤΟ ΤΕΙΧΟΣ «ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ»

6^{ος} Χάρτης: Το Τείχος και η Τοπογραφία της Δυτικής Όχθης 2004

*Οι περιοχές με πράσινο είναι οι εβραϊκοί εποικισμοί. Η κόκκινη γραμμή είναι το Τείχος.

Εδώ παρατηρείται ότι η διαδρομή των **680** χιλιομέτρων του τείχους έχει να κάνει με την διαφύλαξη των εποικισμών και την διατήρηση της ελεύθερης επικοινωνίας τους με το Ισραήλ.

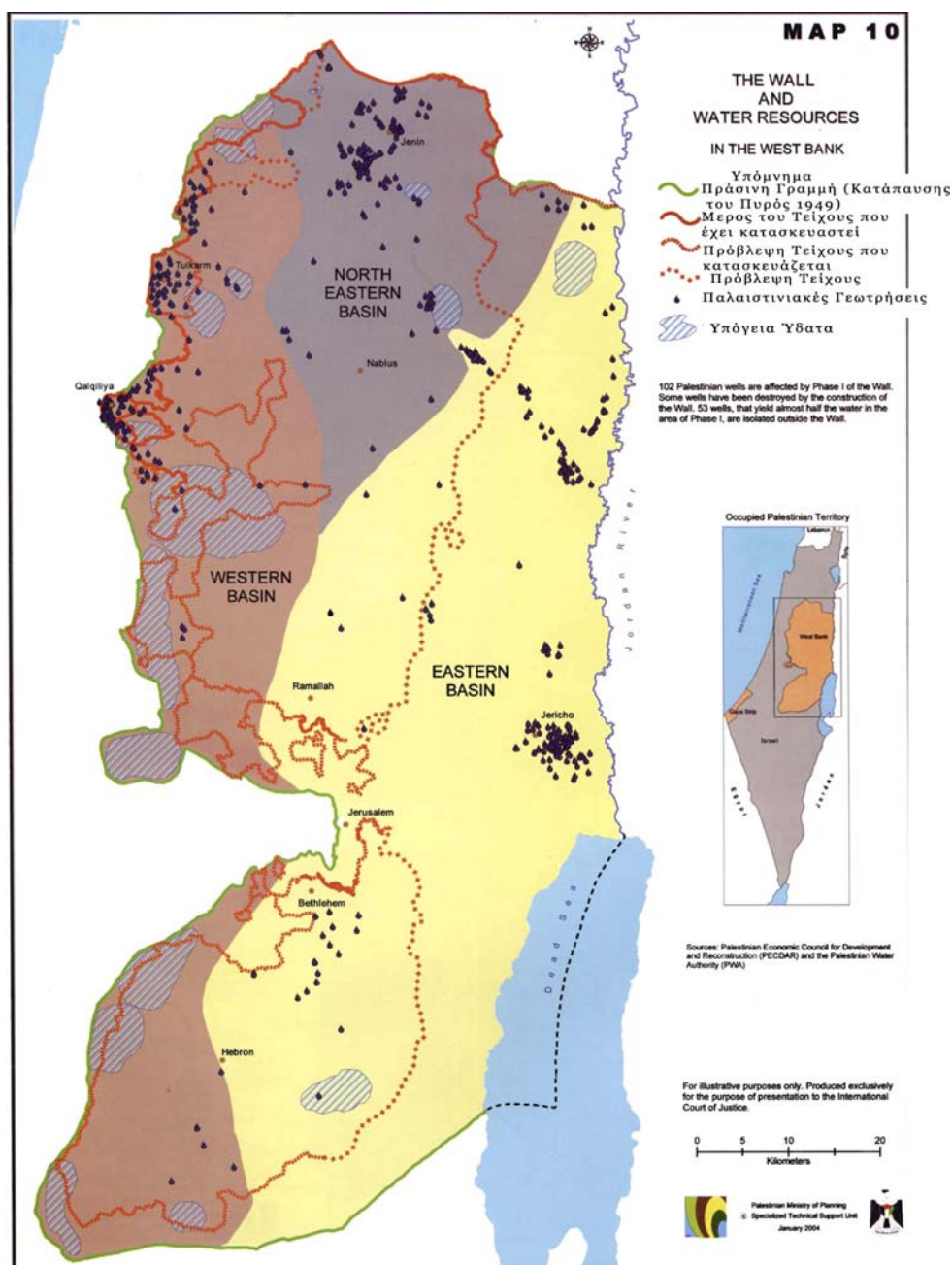
Όπως επίσης και με την αρπαγή παλαιστινιακής γης που συνορεύει με τους εποικισμούς για μελλοντική προσάρτηση της στο κράτος του Ισραήλ.

Η τελευταία απόφαση του κράτους το Ισραήλ για την ολοκλήρωση της ανέγερσης του Τείχους ανέφερε συνολικά **723** χιλιόμετρα. Έχει ολοκληρωθεί η κατασκευή του 65%, ενώ 9% είναι υπό κατασκευή και το υπόλοιπο 24% είναι στο σχέδιο ολοκλήρωσης

Το Τείχος απέκλεισε 30,000 Παλαιστίνιους και χρειάζονται ειδική άδεια από τον ισραηλινό στρατό για να μετακινούνται από και προς τα δικά τους χωράφια. Επίσης απέκλεισε 200,000 Παλαιστίνιους κατοίκους της Ιερουσαλήμ από την υπόλοιπη Δυτικής Όχθη. Επίσης απέκλεισε 100 πόλεις και χωριά από την Δυτική Όχθη.

Συνολικά δυτικά του Τείχους θα αποκλειστεί το 16% των εδαφών της Δυτικής Όχθης όπου θα αποτελέσουν μελλοντικά έδαφος προς απαλλοτρίωση για λογαριασμό των εποίκων.

Διπλωματική Εργασία του Ισμάτ Σάμπρι
Μάρτιος 2009

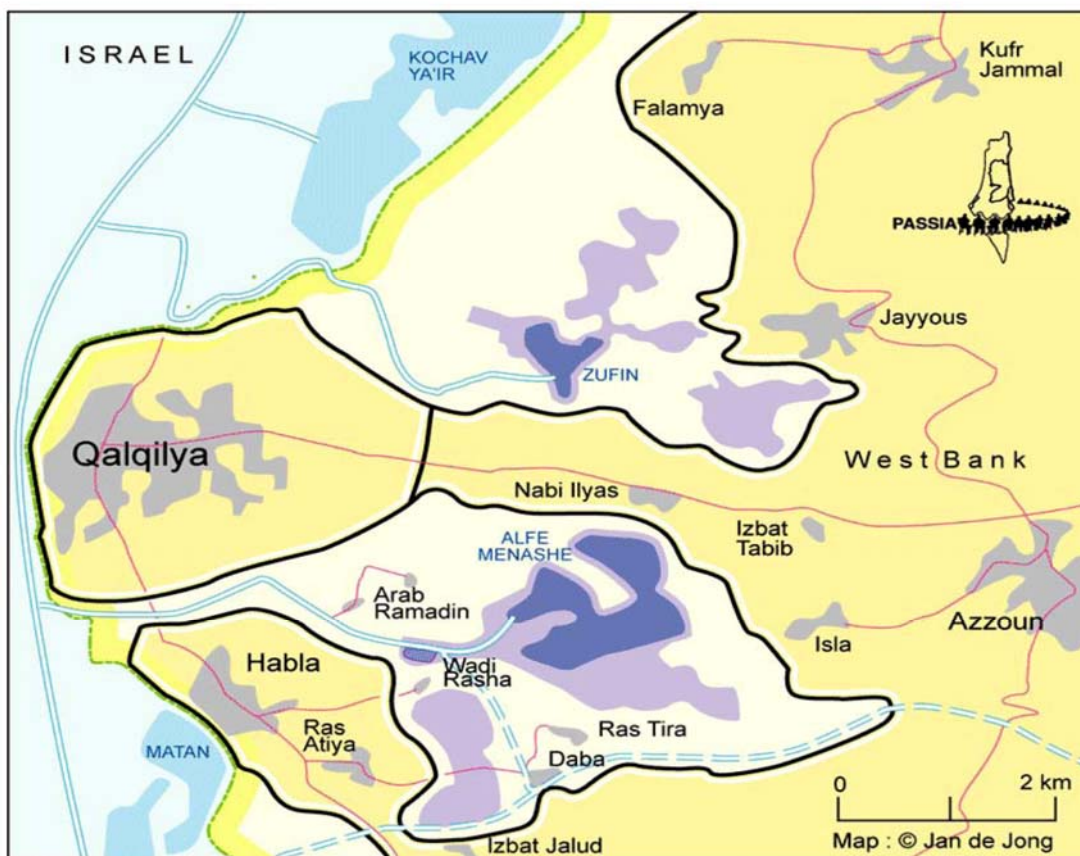
Η μέση ημερήσια επιτρεπόμενη κατανάλωση νερού από τους Παλαιστίνιους για οικιακή χρήση είναι 60 lt. Ενώ η αντίστοιχη στους εποίκους είναι 280 lt ενώ ο παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας καθορίζει το ποσό των 100 lt. ημερησίως σαν το κατώτατο όριο υγιεινής.

Το 80% των υπογείων υδάτων της Δυτικής Όχθης μεταφέρεται στο Ισραήλ και στους εποίκους – ποσότητα που αντιστοιχεί στο 30% των αναγκών σε νερό του Ισραήλ- το υπόλοιπο παραμένει για τις ανάγκες των Παλαιστινίων. Αριθμός 220.000 Παλαιστινίων κατοίκων της Δυτικής Όχθης δεν είναι συνδεδεμένοι με δίκτυο ποσίμου νερού. Απαγορεύεται δε αυστηρώς η δημιουργία οποιασδήποτε γεώτρησης ακόμα και στις περιοχές που βρίσκονται υπό τον πλήρη «έλεγχο» της Παλαιστινιακής Αρχής.

102 παλαιστινιακές γεωτρήσεις έχουν επηρεαστεί από την οικοδόμηση της πρώτης φάσης του Τείχους. Αρκετές από αυτές έχουν ήδη καταστραφεί. 53 γεωτρήσεις που αποδίδουν σχεδόν την μισή ποσότητα του νερού στην περιοχή, έχουν αποκλειστεί εκτός του τείχους - στην πλευρά του Ισραήλ.

8^{ος} Χάρτης: Το Τείχος και η περίπτωση της Καλκίλια

The Wall (Qalqilya) December 2003

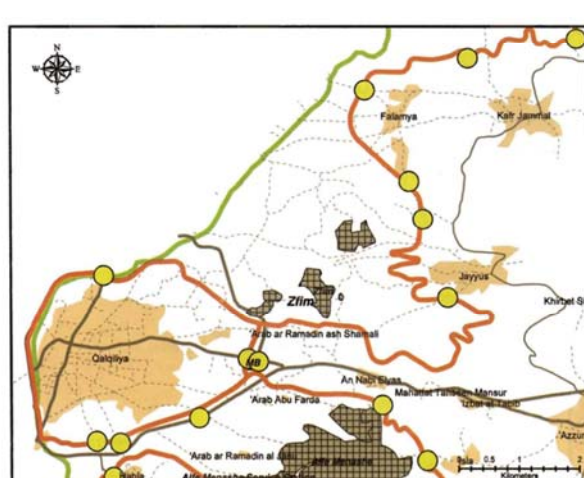

Η Καλκίλια, μια παλαιστινιακή και εξοχική αγροτική πόλη 40.000 κατοίκων, είναι η χαρακτηριστικότερη περίπτωση πλήρους αποκλεισμού από το Τείχος. Η πόλη περιβάλλεται 360° από το Τείχος και έχει μετατραπεί σε μία μεγάλη φυλακή με 5 πύλες εξόδου/εισόδου που δεν λειτουργούν όλες πάντα και που ελέγχονται από τον στρατό του Ισραήλ και όπου η έξοδος και η είσοδος στην πόλη καθώς και οποιαδήποτε αγροτική δραστηριότητα απαιτεί ειδική άδεια από τον κατοχικό στρατό.

9^{ος} Χάρτης: Δορυφορική αποτύπωση του Νομού της Καλκίλιας όπου διακρίνεται το Τείχος.

Background: Satellite Image, September 2003

Section b: Qalqilya Area

THE WALL
IN THE WEST BANK
Section b: Qalqilya Area

- Υπόμνημα
- Πράσινη Γραμμή (Κατάπαυσης του Πυρός 1949)
 - Μερος του Τείχους που έχει κατασκευαστεί
 - Πρόβλεψη Τείχους που κατασκευάζεται
 - Πρόβλεψη Τείχους
 - Κεντρικός Δρόμος
 - Περιφερειακός Δρόμος
 - Τοπικός δρόμος
 - Παλαιστινιακή κατοικημένη περιοχή
 - Ισραηλινοί Εποίκημοι
 - Γη που έχει κατασχεθεί (2002-2004)
 - Πύλη Τείχους

Source of Land confiscation data: available Israeli Military Orders

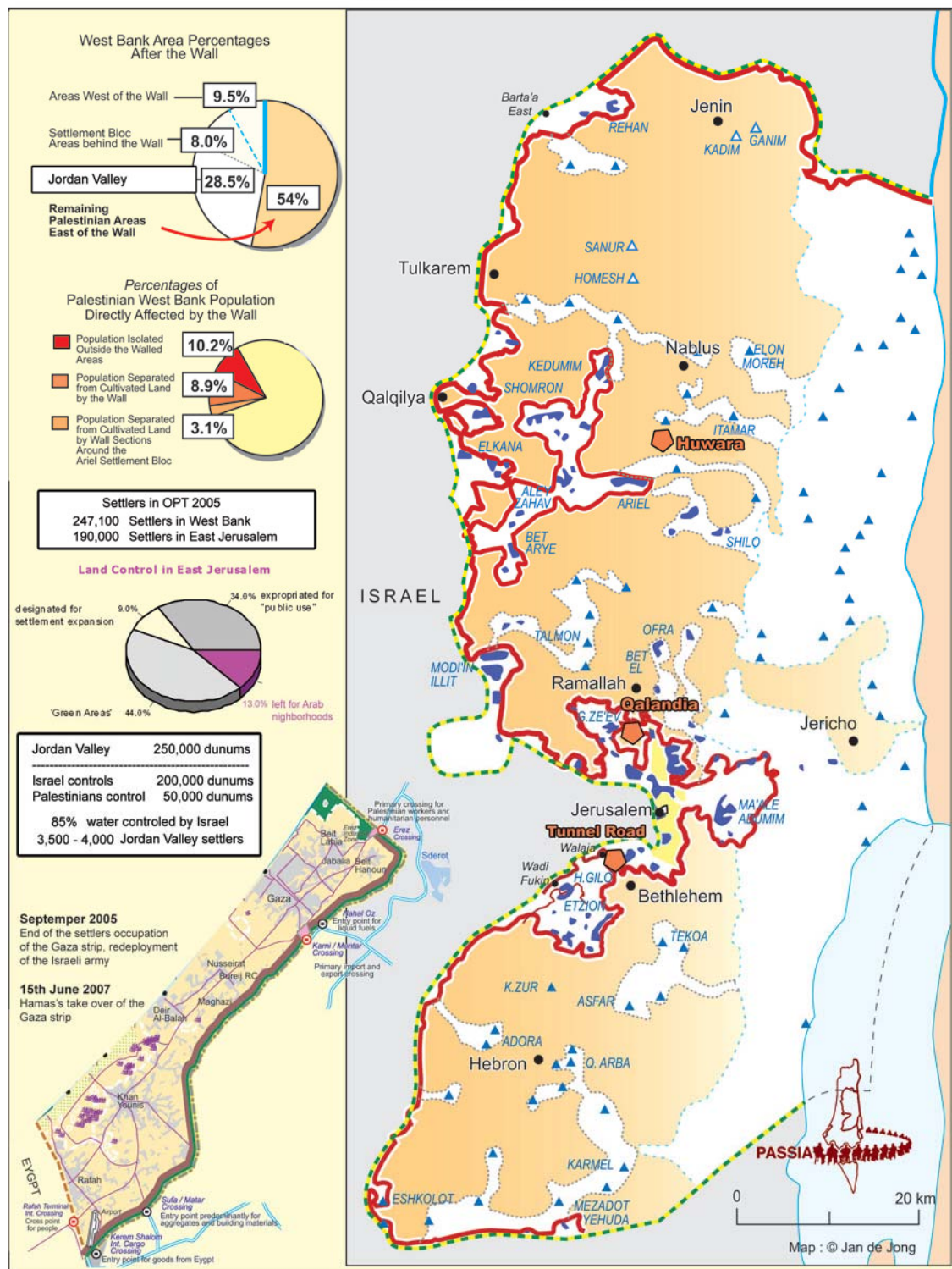
Palestinian Ministry of Planning
Specialized Technical Support Unit
January 2004

For illustrative purposes only. Produced exclusively for the purpose of presentation to the International Court of Justice.

10^{ος} Χάρτης: Γενικές δημογραφικές επιπτώσεις του Τείχους στη Δυτική Όχθη 2006

West Bank Wall - Map 2006

Διαμόρφωση των παλαιστινιακών εδαφών στην Δυτική Όχθη μετά το Τείχος:

- Απαλλοτριωμένες παλαιστινιακές περιοχές δυτικά του τείχους που αντιστοιχούν στο 9.5% του συνόλου της Δυτικής Όχθης.

- Μπλοκ εβραϊκών εποικισμών δυτικά του τείχους αντιστοιχούν στο 8.0% επί του συνόλου
- Κοιλιάδα του Ιορδάνη ελεγχόμενη πλήρως από τον ισραηλινό στρατό και τους έποικους αντιστοιχεί στο 28.5% επί του συνόλου.
- Υπολειπόμενα παλαιστινιακά εδάφη ανατολικά του Τείχους 54%.

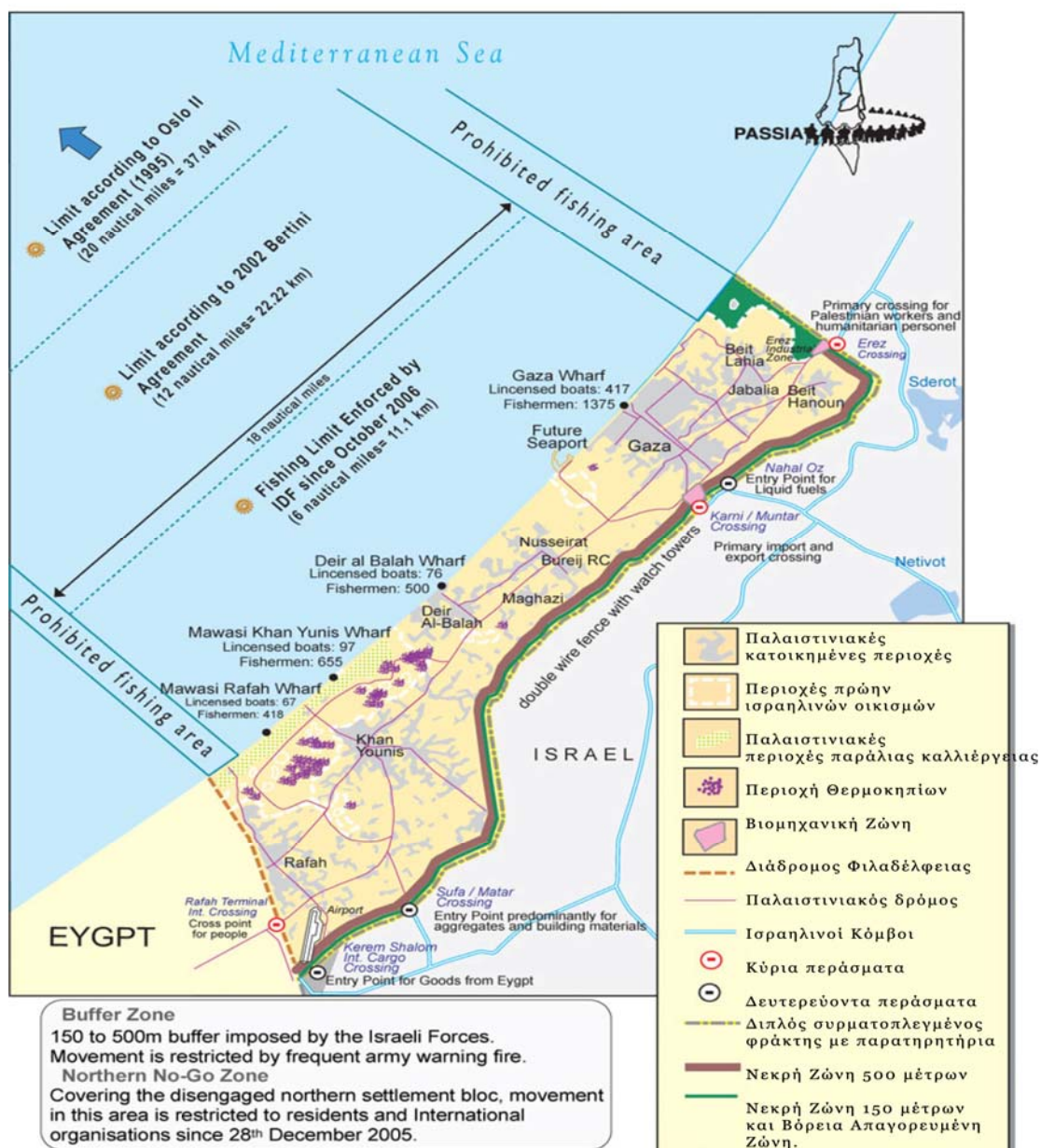
Οι μέθοδοι που χρησιμοποιούν οι Ισραηλινοί για να απαλλοτριώνουν τα παλαιστινιακά εδάφη είναι οι εξής:

- Η κήρυξη των περιοχών αυτών σε εδάφη κρατικής ιδιοκτησίας.
- Η κήρυξη των εδαφών σε στρατιωτικές ζώνες.
- Η χρήση του νομού της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας περί προσάρτησης εδαφών για δημόσια χρήση - Νομός του 1858.
- Η μη έκδοση οικοδομικών αδειών στους Παλαιστίνιους κατοίκους, για να περιοριστεί και να συρρικνωθεί η κατοικούμενη από τους Παλαιστίνιους έκταση.

Διαμόρφωση ποσοστών του παλαιστινιακού πληθυσμού που επηρεάζεται άμεσα από το Τείχος :

- 10.2% ποσοστό πληθυσμού που απομονώθηκε ήδη από τα υπόλοιπα εδάφη της Δυτικής Όχθης
- 8,9% ποσοστό πληθυσμού που απομονώθηκε από τις καλλιεργούμενες γαίες.
- 3,1% ποσοστό πληθυσμού που απομονώθηκε από τις καλλιεργούμενες γαίες γύρω από τον εποικισμό του Αριέλ.

The Gaza Strip 2007

Αυτός ο χάρτης της Γάζας του 2007, δύο χρόνια μετά την αποχώρηση των ισραηλινών δυνάμεων κατοχής και των εβραίων επιόικων, καταδεικνύει το καθεστώς απόλυτου αποκλεισμού και πολιορκίας της Γάζας από όλες τις πλευρές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της πολιορκίας είναι η σταδιακή μείωση της ζώνης αλιείας. Από τις προβλέψεις της Συμφωνίας του Όσλο το 1995 που ήταν 20 ν.μ. από τα παράλια, στα 12 ν.μ. το 2002 και τελικά στα 6 ν.μ. το 2006.

12^{ος} Χάρτης: Διαμελισμός της Δυτικής Όχθης από το Τείχος, τα checkpoints του ισραηλινού Στρατού και τις απαγορευμένες στρατιωτικές περιοχές.

Το checkpoint (σημείο ελέγχου) είναι ένα στρατιωτικό φράγμα του ισραηλινού στρατού για να ελέγχεται η πρόσβαση, αποκλειστικά των Παλαιστινίων μέχρι το επόμενο checkpoint.! Με πρόσχημα τους λόγους ασφαλείας εξαναγκάζονται καθημερινά χιλιάδες Παλαιστίνιοι να στήνονται στην ουρά για ώρες, εξευτελιζόμενοι από τους ισραηλινούς κατοχικούς στρατιώτες. Θάνατοι έχουν επισυμβεί στα checkpoints, όπως και γεννήσεις βρεφών λόγω της υπερβολικής καθυστέρησης επί ώρες νοσοκομειακών οχημάτων σε checkpoint.

Τα φράγματα αυτά μέχρι τις 18\03\2008 ήταν τα εξής:

- 518 checkpoints από οπλισμένο σκυρόδεμα
- 69 μέχρι 85 έκτακτα checkpoints.
- 67 checkpoints κατά μήκος του Τείχους.
- 40 checkpoints στα σύνορα δυτικής όχθης και Ισραήλ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

«Μήπως πλησιάζουμε στο θάνατο της λύσης των δύο κρατών; Λόγω των συνεχών προκλήσεων του Ισραήλ με την ανεξέλεγκτη ανάπτυξη των εβραϊκών εποίκισμών στην Δυτική Όχθη;»

Τέρρυ Λάρσεν, απεσταλμένος του ΟΗΕ στα παλαιστινιακά εδάφη 17/10/2002

Όπως διαπιστώνεται από την παράθεση των παραπάνω χαρτών και των στοιχείων που τους συνοδεύουν η κατάτμηση των παλαιστινιακών εδαφών σε ασύνδετες μεταξύ τους νησίδες στην Δυτική Όχθη οφείλεται στην ύπαρξη των εβραϊκών εποίκισμών και όλων των στρατιωτικών και πολιτικών μέτρων που τους συνοδεύουν. Η διαιώνιση των ειρηνευτικών συνομιλιών ακριβώς εκεί οφείλεται. Έχει σημασία να αναφερθεί ο βαθμός εμπλοκής του ισραηλινού κρατικού μηχανισμού στην δημιουργία, διατήρηση και επέκταση των εποίκισμών, γι αυτό θεωρώ χρήσιμο να παρατεθούν τα παρακάτω στοιχεία :

Οι πόροι χρηματοδότησης των εποίκισμών και τα αρμόδια υπουργεία που παρακολουθούν την δραστηριότητα των εποίκισμών είναι:

- το Υπουργείο Οικισμών και χωροταξίας , το οποίο προσφέρει τα σχέδια των εποίκισμών, την χωροταξική μελέτη και την ένταξη τους μετέπειτα στο πρόγραμμα επιδοτήσεων.
- Το Υπουργείο Παιδείας, αναλαμβάνει την διευκόλυνση στις μετακινήσεις των καθηγητών και την εύκολη προσέλευση των μαθητών στα σχολεία των εποίκισμών.
- Το Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας, οργανώνει την βιομηχανική οικοδόμηση των εποίκισμών και την εξασφάλιση της διακίνησης της παραγωγής στην εσωτερική και εξωτερική αγορά.
- Το Υπουργείο Οικονομικών αναλαμβάνει την χρηματοδότηση όλων των προγραμμάτων με διευκολύνσεις στις πληρωμές των δανείων και τις απαραίτητες εγγυήσεις που χρειάζονται.
- Το Υπουργείο Εργασίας παρακολουθεί την κατανομή των εργαζομένων στους εποίκισμούς και αναλαμβάνει την εξεύρεση εργασίας στους ανέργους εποίκους όπως και την κάλυψη των εργασιακών αναγκών με άλλους εποίκους.
- Το Υπουργείο Εσωτερικών είναι το καθ' ύλην αρμόδιο για την οργάνωση των εποίκισμών και το κανονισμό του ποσοστού επιδότησης (η επιδότηση κατά κεφαλή στους εποίκισμούς έφτασε στο 160% περισσότερο από ότι είναι μέσα στο Ισραήλ για το έτος 2000)

Οι γεωγραφικές περιοχές που επιλέγονται για τους εποίκισμούς χωρίζονται σε τρεις ζώνες:

- Η πρώτη ζώνη είναι της κοιλάδας του Ιορδάνη ποταμού, όπου οι εποίκισμοί απλώνονται σε έκταση που υπολογίζεται στα 1,200,000 στρέμματα και ελέγχουν τεραστία αποθέματα νερού, ενώ ο πληθυσμός τους δεν ξεπερνά τους 5,400 εποίκους.

Η δεύτερη ζώνη είναι στα υψώματα των βουνών και των λόφων της Δυτικής Όχθης ώστε με τον τρόπο αυτό να ελέγχουν το μοναδικό δρόμο που συνδέει την Δυτική Όχθη με το νότιο τμήμα της. Σε αυτήν την ζώνη είναι εγκατεστημένοι 34,000 έποικοι.

- Η τρίτη ζώνη είναι στους δυτικούς λόφους της Δυτικής Όχθης σε βάθος 10 -20 χιλιόμετρα παράλληλα με την πράσινη γραμμή δηλαδή στα σύνορα του Ισραήλ μέχρι το 67. Σε αυτήν είναι εγκατεστημένοι 85,000 έποικοι.
- Η τέταρτη ζώνη είναι της Ιερουσαλήμ. Το Ισραήλ ακολουθεί μια σκληρή πολιτική που στηρίζεται στην απομάκρυνση των κατοίκων της πόλης με ποικίλους παράνομους τρόπους, όπως η απαγόρευση έκδοσης οποιασδήποτε μορφής οικοδομικής άδειας και η κατεδάφιση εκατοντάδων κατοικιών που χαρακτηρίζονται παράνομες. Επίσης την ανάκληση των παλαιών αδειών, προκειμένου να καταφέρουν την επέκταση των εποίκισμών μέχρι και την Βηθλεέμ. Στην Ανατολική Ιερουσαλήμ σήμερα είναι εγκατεστημένοι 284,000 Εβραίοι έποικοι.

Έτσι λοιπόν δεν είναι καθόλου τυχαίο που το 85% των εβραϊκών οικισμών επικεντρώνονται γύρω από τα Ιεροσόλυμα, την Ραμάλλα και δυτικά της Νάμπλους. Αυτές οι περιοχές αποτελούν το επίκεντρο της παλαιστινιακής οικονομίας όλης της Δυτικής Όχθης (αγροτική παραγωγή, τουρισμός, ελαφρά μεταποιητική βιομηχανία). Έχοντας δε υπόψη ότι το 80% του ΑΕΠ της Παλαιστίνης προέρχεται από την

εξαγωγή κυρίως αγροτικών προϊόντων και προϊόντων ελαφριάς βιομηχανίας γίνεται αντιληπτό ότι, λόγω όλων αυτών των συνθηκών που απεικονίζονται παραστατικά στους κατατιθέμενους χάρτες, δεν είναι δυνατόν η οικονομία της Παλαιστίνης να επιβιώσει την στιγμή που δεν μπορεί καν να παράγει και φυσικά ούτε να διαθέτει ούτε και να εξάγει προϊόντα.

Είναι σίγουρο πια ότι με ένα τείχος 723 χιλιομέτρων και μισό εκατομμύριο εβραίους έποικους που έχουν ήδη καταλάβει και ελέγχουν το 42% της Δυτικής Όχθης δεν είναι δυνατόν να οργανωθεί η λειτουργία ενός βιώσιμου κράτους με 4.000.000 πληθυσμό (2.500.000 στην Δυτική Όχθη και 1.500.000 στην Γάζα) Αυτή η πολιτική σήμερα αφήνει πίσω της 60% των κατοίκων της Γάζας άνεργους και το 28% των κατοίκων της Δυτικής Όχθης. Αυτή η πολιτική του αποκλεισμού έχει επιφέρει τεράστιες επιπτώσεις και στους Τομείς της Υγείας, της Παιδείας, των Υπηρεσιών κλπ.

Η διάλυση των εποικισμών και η αποχώρηση των εποίκων δεν είναι πια μόνο παλαιστινιακό αίτημα, αποτελεί αίτημα όλων των εμπλεκόμενων διεθνών οργανισμών και των παρατηρητών τους επισημαίνοντας την αναγκαιότητα για :

1. Το πάγωμα της δημιουργίας νέων εποικισμών.
2. Παύση της επέκτασης των ήδη υπαρχόντων εποικισμών
3. Η κατάργηση της χρήσης των περιφερειακών δρόμων αποκλειστικά από τους ισραηλινούς και εποίκους.
4. Η παύση των παράνομων απαλλοτριώσεων της παλαιστινιακής γης.

Γι' αυτό άλλωστε έχουν σπεύσει τελευταία ο Γ.Γ. του ΟΗΕ, ο Πρόεδρος της Γαλλίας Σαρκοζί να επισημαίνουν σε αυστηρές δηλώσεις τον Μάιο και Ιούνιο του 2008 αντίστοιχα, για τους κινδύνους που προκαλούνται από την συνεχόμενη επέκταση και δημιουργία νέων εποικισμών. Υπενθυμίζοντας τις Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας 446 του 1979 και 452 του 1980 που επισημαίνουν ότι είναι παράνομη η δημιουργία και η διατήρηση των εποικισμών.

Το Ισραήλ όμως αδιαφορώντας πλήρως για όλες τις αποφάσεις των διεθνών οργανισμών και τις προτροπές και τις εκκλήσεις των διεθνών παραγόντων και παρατηρητών συνεχίζει κάθε μέρα με αμείωτους ρυθμούς να τεμαχίζει και να αρπάζει την γη της Δυτικής Όχθης καθιστώντας την δημιουργία βιώσιμης κρατικής οντότητας γεωγραφικά και λειτουργικά ενωμένης, **ΑΔΥΝΑΤΗ**.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. www.washingtoninstitute.org
2. www.pncecs.org
3. www.palestinemonitor.org
4. www.nad-plo.org
5. www.mondediplo.com
6. www.pchrgaza.org
7. www.stopthewaal.org
8. www.pcbs.gov.ps
9. www.israeloccupation.info
10. www.un.org
11. www.asharqalawasat.com
12. www.aljazeera.net
13. www.ar.wikipedia.org
14. www.pal-lp.org
15. www.palestineremember.com
16. www.lib.utexas.edu
17. www.palmap.org
18. www.fime.org
19. www.atlas.pcbs.gov.ps
20. www.passia.org